

PROGRAM

PARTII ALTERNATYWA

Spis treści

GOSPODARKA	3
ŚWIADCZENIA ZDROWOTNE I OCHRONA ZDROWIA.....	9
ŚWIATOPOGLĄD	12
DECENTRALIZACJA WŁADZY I CYFRYZACJA.....	16
USTRÓJ	17
OBRONNOŚĆ	19
BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE.....	22
OCHRONA ŚRODOWISKA.....	23
WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI.....	26
POLITYKA MIĘDZYNARODOWA	27
ORDYNACJA WYBORCZA.....	29
MEDIA.....	32
SZKOLNICTWO.....	34
PRAWO DROGOWE.....	38

GOSPODARKA

1. ZATRZYMANIE UCHWALANIA BUDŻETU Z DEFICYTEM

Gdy obserwujemy osobę, która pomimo długów nadal się zapożycza, by wydawać pieniądze z nowych zadłużeń na rozrywki, naturalnym jest, że uznajemy to za skrajnie nieodpowiedzialną praktykę, która doprowadzi tę osobę i jej bliskich do ruiny. Nie inaczej jest z państwem, które uchwała budżet z wydatkami przekraczającymi wpływy. Ten dług spada na wszystkich obywateli i następne pokolenia. Nikt nie powinien mieć prawa do tego, za innych podejmować niekorzystne decyzje – decyzje podejmowanie często w imię utrzymania władzy poprzez dotowanie zbędnych inicjatyw i finansowania określonych grup. Chcemy dążyć do uniemożliwienia takich praktyk oraz stopniowego redukcji zadłużenia. Jedynym powodem do przekroczenia budżetu może być stan nadzwyczajny, taki jak wojna, epidemia czy stan klęski żywiołowej.

2. WPROWADZENIE KLAROWNEGO SYSTEMU INFORMOWANIA O WSZYSTKICH WYDATKACH Z BUDŻETU

Jednym z głównych problemów zarządzania przez państwo pieniędzmi podatników jest możliwość wydawania ich w sposób niezgodny z realnymi potrzebami, marnotrawstwa i dyskryminacji poprzez faworyzowanie konkretnych grup czy inicjatyw. Proceder ten znacząco ułatwia brak powszechnie dostępnej szczegółowej informacji o wydatkach państwa i jego organów. Należy wprowadzić platformę internetową z klarownym dostępem do tych informacji wraz z dokładnymi opisami inwestycji. Oczywiście wydatki w strategicznych sektorach, takich jak armia czy wywiad, powinny być jawne tylko na poziomie ogólnym.

3. WYGASZANIE PROGRAMÓW SOCJALNYCH TYPU 800+, 13 i 14 EMERYTURA

Programy socjalne są szkodliwe dla społeczeństwa. Stanowią broń polityczną, formę uzależnienia wyborcy od polityka, który je proponuje. Prowadzą do przekazania przez obywatela odpowiedzialności za jego decyzje na państwo i są gigantycznym obciążeniem dla budżetu. Szacuje się, że wydatki socjalne pożerają około 20% budżetu. Pieniądze dotowane przez państwo na dzieci nie przynoszą prognozowanego wzrostu tendencji demograficznych, są nieskuteczne, a jednocześnie powodują obciążenia rzędu 60 miliardów złotych. 13. i 14. emerytura nie są elementem umowy społecznej związanej z odprowadzeniem składki do ZUSu – to dodatkowa finansowa kropelka, która stanowi dyskryminujący gest wymierzony w uzyskanie poparcia osób starszych. Trzynasta pensja to też mechanizm dyskryminujący ze względu na określony zawód. Podobnie stopniowo ograniczone powinny zostać zasiłki dla bezrobotnych i renty, z

jednoczesnym umożliwieniem uzyskania zatrudnienia w zakresie możliwości. W przypadku osób realnie niemogących wykonywać żadnej pracy renty zostaną utrzymane.

4. OGRANICZENIE FINANSOWANIA SPÓTEK SKARBU PAŃSTWA

Przedsiębiorstwa na wolnym rynku poddane są darwinowskim zasadom, które wymuszają dostosowanie się i wypracowanie realnej wartości poprzez wytwarzanie i dostarczanie produktu o większej wartości niż koszt jego wytworzenia i dystrybucji. Spółki skarbu państwa funkcjonują oczywiście na innych zasadach. Można je ujmować jako wykonawców świadczeń, które mają prowadzić do pożytku społecznego, dostarczając obywatelom wartość po niższych kosztach niż rynkowe, uzyskując ze skarbu państwa kompensację umożliwiającą funkcjonowanie. Obserwując jednak działanie spółek skarbu państwa w Polsce możemy dojść do wniosku, że nie działają one jako świadczenie społeczne, tylko instytucje mające na celu uzyskanie możliwie dużych zysków, w warunkach co najmniej częściowego monopolu, z możliwością wypłacania gigantycznych pensji i nagród niektórym pracownikom. Takie działanie jest napędzane dotowaniem spółek z budżetu, co naraża go na ogromne straty – w przypadku samego wydobycia węgla plan do roku 2031 ma kosztować podatników 29 miliardów złotych. Dzięki tym dotacjom spółki mogą podejmować nieracjonalne decyzje i narażać się na straty. Postulujemy odchodzenie od finansowania spółek skarbu państwa i ich częściową prywatyzację. Tylko zagrożenie stratą może prowadzić do poprawy funkcjonowania spółek.

5. OGRANICZENIE FINANSOWANIA MEDIÓW PAŃSTWOWYCH, KULTURY I SPORTU

Nie można jednocześnie uznawać, że państwo powinno rozciągać opiekę nad obywatelem za zabrane mu pieniądze i wydawać je na rzeczy zbędne, podczas gdy podstawowe potrzeby życiowe są zagrożone. Nie można wydawać miliardów złotych na publiczne media, kiedy z powodu niedofinansowania służby zdrowia ludzie opłacający ubezpieczenie nie uzyskują odpowiedniego leczenia w odpowiednim czasie, co przekłada się na ich cierpienie, utratę sprawności i nadmiarowe zgony. Nie można finansować rozrywki w postaci filmów, gdy obywatele muszą płacić podatki, które mogą uniemożliwić im zaspokojenie podstawowych potrzeb. Nie można wyrzucać milionów złotych z kieszeni podatnika na pitkę nożną. Postulujemy stopniowe wygaszanie finansowania mediów państwowych i instytucji kultury. W absolutnie minimalnym stopniu telewizja i radio powinny przekazywać bez komentarza informacje o decyzjach podejmowanych w sejmie oraz informować o zagrożeniach strategicznych, jeśli te wystąpią. Inne instytucje kultury i mediów powinny uzyskiwać wyłącznie finansowanie ze źródeł prywatnych.

6. ZAKOŃCZENIE FINANSOWANIA I ULG DLA GRUP RELIGIJNYCH, W TYM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Finansowanie organizacji religijnych czy traktowanie ich na preferencyjnych warunkach godzi w konstytucyjną gwarancję wolności religijnej. Zmuszanie wszystkich obywateli do finansowania kościoła katolickiego jest przemocą, która narusza budżet na poważne straty. Katechezy to dla

podatników koszt na poziomie 1,2-1,5 miliarda złotych. Dodatkowe koszty to finansowanie działalności edukacyjnej i społecznej, remontowanie budynków sakralnych, dofinansowywanie inicjatyw typu Świątynia Opatrzności Bożej czy Muzeum Pamięć i Tożsamość oraz fundusz kościelny, który pod pozorem zwrotu majątku zagrabionego przez władze PRL umożliwia przekazywanie kościołowi gruntów, które mogą zostać sprzedane, by za jakiś czas uzyskać kolejne z tego samego tytułu. Inne formy przekazywania wartości to bonifikaty na wykup gruntów skarbu państwa czy ubezpieczenie katechetów i duchownych. Z pewnością wymienione powyżej straty państwa przekraczają kolejny miliard złotych. Kolejnym problematycznym aspektem gospodarczej relacji państwo-kościół jest zwolnienie tego drugiego z podatków, co stanowi następną stratę dla państwa. Postulujemy całkowite zakończenie finansowania wszystkich związków religijnych i ich inicjatyw oraz objęcie ich tymi samymi podatkami, którym podlegają świeckie instytucje. Zmiana ta powinna być konsekwentna, ale jednocześnie umożliwiająca dostosowanie się szkół i organizacji pożytku publicznego prowadzonych przez związki religijne do sytuacji utraty finansowania z zewnątrz. Okres ten powinien wynieść maksymalnie 5 lat.

7. ZMIANA SPOSOBU DOTOWANIA ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO

Organizacje pożytku publicznego powinny docelowo utrzymywać się z wpłat z sektora prywatnego. Na ten moment całkowite zaprzestanie dotowania NGO z budżetu państwa mogłoby prowadzić do znacznych strat społecznych. W związku z tym stopniowe odchodzenie od wspierania organizacji pożytku publicznego powinno odbywać się powoli, z wcześniejszym wprowadzeniem ścisłego filtrowania organizacji pod kątem ich działalności i skuteczności. Oburzające jest finansowanie instytucji, które nie realizują realnej pomocy wobec społeczeństwa lub robią to nieskutecznie. Jeszcze gorsze jest wspieranie organizacji ideologicznych, takich jak Stowarzyszenie Straż Narodowa czy Marsz Niepodległości. Należy najpierw ograniczyć finansowanie do organizacji świadczących realną pomoc społeczną, medyczną, prawną i działania ekologiczne. Następnie należy powoli ograniczać dotacje.

8. WPROWADZENIE PLATFORMY DEDYKOWANEJ DLA DOBROWOLNYCH DAROWIZN NA CELE PAŃSTWOWE

Każdy obywatel powinien mieć możliwość dobrowolnego i wygodnego wsparcia dowolnego sektora państwa. Należy utworzyć platformę internetową, która umożliwiałaby dokonywanie takich wpłat. Z jednej strony taki system umożliwiałby dodatkowy wpływ (choćby minimalny) do budżetu państwa, z drugiej stanowił ważną informację o tym, jakie inicjatywy cenią podatnicy i jakie chcą wspierać. Jako osoby ceniące wolność gospodarczą i dążące do obniżania podatków nie zapominamy o ludziach, którzy mają inne potrzeby. Jeśli ktoś lubi duże podatki, to my umożliwimy mu ich płać bez zmuszania do tego samego innych ludzi. Każda wpłata powinna być anonimowa.

9. POCIĄGANIE DO ODPOWIEDZIALNOŚCI OSOBISTEJ URZĘDNIKÓW, KTÓRYCH DECYZJE WYRZĄDZAJĄ SZKODY PRZEDSIĘBIORCOM

Urzednicy państwowi stanowią podmioty odpowiedzialne za bezpośrednie wykonywanie prawa na poziomie obywatel-państwo. Nie możemy zatem dopuszczać do sytuacji, w której urzędnik wydający szkodliwą dla kogoś decyzję doprowadza do bankructwa lub poważnego uszczerpienia majątku, czy nawet godzi w dobre imię i mimo odpowiedzialności, pozostaje bezkarny.

10. LINIOWY MODEL PODATKÓW

Podatki progresywne to sposób na karanie podatnika za dostarczanie społeczeństwu większej wartości. Konieczność pilnowania, by przychody nie przekroczyły konkretnej wartości, zniechęca do podejmowania wysiłku. Dlaczego osoba, która chce wykonywać więcej pracy lub wykonywać pracę wyższej jakości, ma być za to karana? Jeśli prywatne przedsiębiorstwo lub pracownik wykonuje pracę, za którą uzyskuje płacę, to jest to wynik dostarczenia wartości odbiorcy. Zniechęcanie ludzi do produkowania wartości jest po prostu marnotrawstwem ich potencjału.

11. REFORMA ZUSU

Aktualne funkcjonowanie obowiązkowego ubezpieczenia prowadzi do gospodarczej katastrofy. Przyjęty model jest po prostu piramidą finansową. Zdajemy sobie sprawę z tego, że likwidacja ZUSu musiałaby być niezmiernie powolna, by z jednej strony wypłacić wszelkie zobowiązania podatnikom, a z drugiej nie spowodować chaosu w kraju. Chcemy stopniowo wygaszać ZUS, umożliwiając między innymi możliwość dobrowolnego wyboru pomiędzy dwoma modelami opłaty: jednym, w którym wszystko jest jak dawniej, i drugim – pozwalającym na odprowadzanie niższej składki umożliwiającej korzystanie z NFZ bez uzyskania uprawnień emerytalnych. Jednocześnie zapewniamy, że wszelkie aktualne prawa emerytalne zostaną nienaruszone.

12. UNIEMOŻLIWIENIE DZIAŁANIA WSTECZ LUB NA ZAŚ, ROZSTRZYGANIE WĄTPLIWOŚCI NA KORZYŚĆ PRZEDSIĘBIORCY

Prawo gospodarcze nie może działać wstecz ani na zaś, tak jak w przykładzie kaucji na wypadek niezapłaconego podatku w przypadku obrotu paliwami płynnymi, która wydaje się być wprowadzona, by zagwarantować koncernom, w tym Orlenowi, ochronę przez konkurencję małych przedsiębiorstw i dążenie do monopolizacji. Istnienie sprzecznych ustaleń prawnych stanowi wadę systemu, a nie przedsiębiorcy, w związku z tym nie można go za to karać. W sytuacjach spornych należy rozstrzygać na korzyść przedsiębiorcy.

13. UŁATWIENIE TWORZENIA I PROWADZENIA JEDNOOSOBOWYCH DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZYCH PRZEZ ZMIANĘ ZASAD DOTYCZĄCYCH SKŁADEK ZUS

Osoba, która chce na własną rękę zapewnić sobie utrzymanie, nie powinna mieć rzucanych pod nogi kłód w postaci obowiązkowej wpłaty do ZUSu. Powiedzmy sobie wprost – z różnych

względów nie każdy nadaje się do pracy w cudzej firmie. Jednocześnie osoby chcące rozpocząć działalność gospodarczą mogą pracować w sposób nierejestrowany, jednak do kwoty znacząco niższej od płacy minimalnej. Dysproporcja ta powoduje, że osoba, która podejmuje działalność, ledwo może zapewnić sobie przetrwanie, pracując bez rejestracji, lub musi opłacać ZUS, co w przypadku trudności w funkcjonowaniu działalności może prowadzić do jej realnego upadku. Prawdo do pracy jest jednym z podstawowych praw człowieka. Zmuszanie go do opłacania ubezpieczenia, podczas gdy tego może nie być stać na jedzenie, jest po prostu nieetyczne i szkodliwe. Jak wiele przedsiębiorstw ze względu na ten próg wejścia nie mogło rozpocząć działalności? Jak wielu ludzi z tego powodu pozostało bez pracy? Postulujemy, by składka ZUS do momentu jej 100% wartości była zależna od zarobków. Do osiągnięcia połowy dochodu minimalnego składka powinna być zerowa bez objęcia ubezpieczeniem, powyżej tej kwoty 50% zarobków powinno być odprowadzane do ZUSu, umożliwiając ubezpieczenie w podstawowym zakresie bez uzyskiwania praw emerytalnych, aż do osiągnięcia wartości docelowej składki.

14. WPROWADZENIE SYMBOLICZNYCH OPŁAT ZA ŚWIADCZENIA W RAMACH NFZ

Obserwując funkcjonowanie NFZ, zauważamy gigantyczne ryzyko nadużycia. Oczywiście zmuszanie obywateli do opłacania ubezpieczenia obciąża państwo odpowiedzialnością za dostarczanie świadczeń zdrowotnych, jednak niestety część osób korzysta ze świadczeń NFZ nie w celu medycznym, lecz rekreacyjnym. Przychodzenie do lekarza bez realnych powodów jest częstą praktyką niektórych grup. Aby odciążyć niewydolny NFZ, by mógł świadczyć swoje usługi, należy obniżyć złe wykorzystywanie jego świadczeń. Należy wprowadzić minimalne opłaty za świadczenia na poziomie 0,5-2 minimalnych stawek godzinowych. Z jednej strony zniechęci to osoby, które nie mają realnych powodów, do korzystania z NFZ, a z drugiej będzie stanowić dodatkowe źródło finansowania. Opłata powinna być symboliczna, a lekarz w przypadku osób o realnych większych potrzebach powinien móc wystawić skierowanie zwalniające z opłaty za kolejne świadczenia.

15. UPROSZCZENIE PROCEDUR ZAKŁADANIA I PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Działalność gospodarcza powinna stanowić jedną z podstawowych form aktywności gospodarczej obywatela. Przez słowo „podstawowa” rozumiemy „dostępna dla osób z podstawowym wykształceniem”. Chcemy, by prawa związane z prowadzeniem małej działalności – do 4 pracowników – były możliwe do wykonywania z wykorzystaniem wiedzy wyniesionej ze szkoły podstawowej. Rozliczenia podatkowe powinny być przystępne i możliwie uproszczone.

16. OGRANICZENIE ZBĘDNYCH KONGESJI I POZWOLEŃ

Chcemy dążyć do ograniczenia roli państwa w gospodarce. Z jednej strony uważamy, że należy usunąć wiele form ograniczania działalności gospodarczej i konieczności uzyskiwania pozwoleń i

koncesji (handel alkoholem i papierosami, licencja kosmetologa, taksówkarza czy przewodnika turystycznego), z drugiej będziemy oponować wobec wprowadzania nowych ograniczeń.

17. USUNIĘCIE WIELU BEZSENSOWNYCH PODATKÓW I OPŁAT

W Polsce mamy wiele opłat i podatków, które są po prostu bezsensowne, a utrudniają życie obywatelom. Inne są jawnie niesprawiedliwe. Postulujemy rezygnację między innymi z podatku od spadków i darowizn w relacjach rodzinnych, podatku leśnego, abonamentu RTV, podatku od deszczu czy od cukru w napojach oraz z opłaty klimatycznej, uzdrowskiej itd.

18. LIKWIDACJA ZAKAZU HANDLU W NIEDZIELE

Ograniczenie jednej z podstawowych aktywności ludzkich, jaką jest handel, do konkretnych dni stanowi bezpodstawną ingerencję w wolność osobistą i gospodarczą jednostek. Nie ma żadnego powodu, by państwo ingerowało w życie obywateli w sposób, który zmniejsza ich wygodę i prowadzi do strat materialnych. Handel, czyli dobrowolna wymiana pomiędzy ludźmi, jest z zasady korzystna dla obu stron, więc jej ograniczanie jest po prostu szkodliwe.

19. LEGALIZACJA I OPODATKOWANIE NORMALNYMI STAWKAMI HANDLU SUBSTANCJAMI PSYCHOAKTYWNYMI I PROSTYTUCJI

Aktualnie produkcja i handel substancjami psychoaktywnymi są w Polsce nielegalne, więc muszą funkcjonować w szarej strefie. Podobnie w szarej strefie działa prostytutka. Uważamy, że należy zalegalizować te praktyki i jednocześnie opodatkować je – substancje psychoaktywne na zasadzie podobnej do alkoholi, a prostytucję tak, jak każdą pracę.

20. WPROWADZENIE CAŁOŚCIOWEJ INFORMACJI DLA OBYWATELA DOTYCZĄCEJ OBCIĄŻEŃ PODATKOWYCH

Aktualnie obywatel uzyskuje zaledwie częściową informację o obciążeniach podatkami, jakie ponosi. Postulujemy, by każdy PIT został wzbogacony o informacje dotyczące realnego kosztu zatrudniania. Paragon powinien zawierać informacje o wszystkich podatkach, które bezpośrednio składają się na cenę produktów.

21. ZMIANA W ZAKRESIE DNI USTAWOWO WOLNYCH OD PRACY – UMOŻLIWIENIE PRACOWNIKOM SAMODZIELNEGO DECYDOWANIA O ICH WYKORZYSTANIU Z GWARANCJĄ PRAWA DO WYBORU DNIA AKTUALNIE WOLNEGO

Państwo stawiające sobie za cel gwarancję wolności nie może narzucać wolnemu człowiekowi, kiedy ten nie może wykonywać działalności zarobkowej, zamykając jego miejsce pracy przez ustawową regulację dni wolnych. Każdy pracownik ma prawo do pełnego samodecydowania o swoim wypoczynku. Przy założeniu przeniesienia dni ustawowo wolnych do wyłącznej dyspozycji pracownika jako dni urlopowych, pracownik ten zyskuje około 15 dodatkowych dni wolnych w

roku do wykorzystania we własnym zakresie, z jednoczesną gwarancją możliwości skorzystania z nich w czasie dni aktualnie wolnych od pracy.

22. MOŻLIWOŚĆ WYKONYWANIA ZAWODÓW NIEOKREŚLONYCH W PKD

Ingerencja państwa w gospodarkę bardzo często wiąże się z wieloma problemami. Sprzeciwiamy się konieczności wyboru typu działalności określonego w Polskiej Klasyfikacji Działalności. Rzeczywistość się zmienia, a formy ludzkiej aktywności rozwijają się, więc tworzenie listy możliwych zawodów zawsze będzie wsteczne wobec realności. Jednocześnie ludzie powinni mieć możliwość określenia wykonywanego zawodu w ramach PKD w sposób dobrowolny i z możliwością wyboru formy opisowej.

23. KRYPTOWALUTY

Kryptowaluty są najbardziej wolnościowym środkiem płatniczym. Funkcjonują w oparciu o wolny rynek i umożliwiają wygodne operacje finansowe. Niestety ze względu na prywatność, którą zapewniają, stają się celem regulacji państw i organizacji międzynarodowych. Uważamy, że prywatność jest prawem człowieka. Jeśli uzyskuje on kryptowaluty na wolnym rynku, w dobrowolny sposób, to państwo nie powinno się interesować tym, w jaki sposób z nich korzysta. Opowiadamy się za utrzymywaniem kryptowalut w formie możliwie mało uregulowanej. Jednocześnie państwo powinno iść z duchem czasu i samo korzystać z dobrodziejstw technologii poprzez umożliwienie wpłacania kryptowalut na inicjatywy państwowe lub samorządowe w oparciu o fundraisingowy składnik modelu państwa.

ŚWIADCZENIA ZDROWOTNE I OCHRONA ZDROWIA

1. STOPNIOWA LIKWIDACJA SKŁADEK ZUS, NFZ, FP I INNYCH

Jako partia wolności gospodarczej postulujemy uwolnienie przedsiębiorców i pracowników od konieczności uiszczania składek na fundusze, do których wciąż konieczne są dopłaty z budżetu państwa. Stopniowa prywatyzacja systemu zdrowia oraz sektora emerytalnego pozwoli na swobodny wybór warunków ubezpieczeń przez każdego zainteresowanego, a także będzie kolejnym krokiem do otrzymania pensji brutto bliższej pensji netto. Jednocześnie nadal

umożliwimy korzystanie z tych funduszy osobom, które są nimi zainteresowane. Proces ten będzie stopniowy i rozłożony w czasie w celu zagwarantowania stabilności społecznej.

2. WDROŻENIE PÓŁPRYWATNEGO SYSTEMU ZDROWIA

Wolny rynek bez ingerencji państwowej jest obszarem nieustannej konkurencji w zakresie jakości towarów oraz przystępności usług. Kierując się tą ideą, przedstawiamy najlepszy sposób na poprawienie wydajności oraz jakości świadczeń zdrowotnych oferowanych w naszym kraju tak, aby każdy obywatel mógł samodzielnie decydować o tym, na jakich warunkach chce być ubezpieczony. Postulujemy stopniową, powolną prywatyzację. Jednocześnie gwarantujemy wsparcie finansowe w przypadku wysokich kosztów leczenia, kondycji zagrażającej życiu lub wywołującej duże cierpienie oraz w przypadku zagrożenia niepełnosprawnością. U osób o skrajnie złej sytuacji ekonomicznej i dzieci dorastających w podobnych warunkach również umożliwimy korzystanie z podstawowej opieki zdrowotnej, by poprzez jej brak nie doprowadzić do sytuacji, w której osoby te będą wymagały znacznie bardziej skomplikowanego leczenia z powodów wymienionych powyżej. Jednocześnie, dopóki funkcjonuje ZUS, należy utrzymać działanie publicznej służby zdrowia na zbliżonych do aktualnych warunkach, wprowadzając przy tym symboliczne opłaty w wymiarze 0,5-2 minimalnych stawek godzinowych.

3. EMERYTURA BEZ PODATKU DOCHODOWEGO

Fakt wskazania emerytury jako źródła przychodów podlegających opodatkowaniu w ustawie o podatku dochodowym pokazuje, jak w rzeczywistości wygląda upaństwowione oszczędzanie na przyszłość. Środki zagrabione na ZUS z wynagrodzenia brutto pracownika oraz dokładane przez pracodawcę, jako narzut na wynagrodzenie, nie tylko odbierają wolność decydowania o tym, na co chcemy wydatkować swoje zarobki, ale również umożliwiają władzy ostateczne czerpanie korzyści z odbierania polskim pracownikom części ich wynagrodzenia w postaci podatku od emerytury. W państwie Alternatywy nie ma na to zgody – popieramy projekt emerytury bez podatku.

4. REFORMA EMERYTUR

Państwowy sektor emerytalny nie działa i działać nigdy nie będzie. Osoby objęte ubezpieczeniem nie odkładają w tej chwili nic na swoje własne świadczenie, bo pieniądze, które trafiają w ręce Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, wydawane są na bieżące emerytury. Pieniądzy nie starcza, więc Skarb Państwa do emerytur dokłada, a sam ZUS dodatkowo się zadłuża. Taka sytuacja występuje już teraz, kiedy na jednego emerytę przypada około trzech pracowników, a prognozy wcale nie są obiecujące i zmierzamy do stosunku 1:1. Pamiętajmy, że ZUS działa dzięki ludziom i technologii, która również swoje kosztuje, a na to już pieniądze łożą podatnicy. Prywatna emerytura to nie tylko wolność wyboru – to przede wszystkim gwarancja, że to, co będzie odłożone, zostanie wypłacone. Będziemy dążyć do prywatyzacji. Gwarantujemy utrzymanie wypłacanych już emerytur oraz wypłatę zgromadzonych na rachunkach w ZUSie środków, a także

dopłaty do świadczeń emerytalnych do poziomu minimum socjalnego po osiągnięciu określonego wieku. W przypadku osób, które nie będą objęte żadnymi formami ubezpieczenia emerytalnego, umożliwimy korzystanie z emerytury, której zabezpieczeniem będzie majątek beneficjenta, jeśli ten go posiada, lub z zasiłku, gdy dana osoba realnie nie będzie zdolna do pracy. Postulujemy w pierwszej kolejności wprowadzenie możliwości wybrania niższej składki, która umożliwi uzyskanie świadczeń NFZ bez jednoczesnego uzyskiwania uprawnień emerytalnych.

5. RÓWNE PRAWA EMERYTALNE DLA POLEK I POLAKÓW

W Polsce funkcjonuje dyskryminujący model emerytalny faworyzujący kobiety. Alternatywa opowiada się za pełną równością między płciami, nie możemy więc tolerować systemu, w którym ludzie zmuszani są do odprowadzania składek, a ze względu na płeć jedni muszą pracować znacznie dłużej. Sytuacja jest tym bardziej kuriozalna, że mężczyźni w Polsce żyją średnio 8.2 lata krócej (dane na 2020 r.). Kobiety więc pracują 5 lat mniej a pobierają świadczenia emerytalne o 13.2 lat dłużej od mężczyzn. Jednocześnie możemy upatrywać w tej nierówności wprost przyczyny krótszego życia mężczyzn, Wiek emerytalny należy bezwzględnie zrównać.

6. OGRANICZENIE ŚWIADCZEŃ SPOŁECZNYCH WYŁĄCZNIE DLA OSÓB CAŁKOWICIE NIEZDOLNYCH DO PRACY

Budując silne wsparcie socjalne dla bezrobotnych, ciężko oczekiwać jakiegokolwiek aktywizacji zawodowej społeczeństwa. Budując nowe miejsca pracy, poprzez uwalnianie rynku oraz zachęcanie w postaci malejących podatków dochodowych, chcemy zmotywować ludzi do podejmowania pracy, która jest najlepszą drogą do rozwoju gospodarczego. Zapewnimy również wsparcie z budżetu wynoszące minimum socjalne i zabezpieczone majątkiem beneficjenta dla osób, które z różnych przyczyn nie są w stanie trwale lub przejściowo podejmować aktywności zawodowej.

7. WYGASZANIE 500+ (800+)

Program „Rodzina 500+” wprowadzony pod koniec 2015 roku stanowi obecnie fundamentalny element polityki socjalnej w Polsce. Programy socjalne polegają na przekazaniu uprawnionemu środków pochodzących z budżetu, które najpierw trzeba odebrać w postaci podatków, a do tego opłacić administrację, której zadaniem jest wykonanie wymienionych zadań. Jako Alternatywa i przeciwnicy rozdawnictwa uważamy, że to rodzice powinni w sposób przemyślany podchodzić do swoich planów reprodukcyjnych i to oni powinni podejmować za nie pełną odpowiedzialność. Rozumiemy, że nagłe zakończenie programu mogłoby wywołać ogromne reperkusje, zwłaszcza w gospodarstwach domowych, które w dużej części lub w całości opierają swój byt na świadczeniach tego typu. W związku z tym proponujemy stopniowe wygaszanie świadczenia przez modyfikację jego formy na hybrydową, w której połowa świadczenia jest wypłacana, a połowa przekłada się na ulgę w podatku dochodowym. Z czasem chcemy obniżać wypłacane świadczenie do momentu, gdy zostanie jedynie ulga w podatku dochodowym, a następnie, wraz z obniżaniem

podatku dochodowego, zlikwidujemy także ulgę. Redystrybucja kapitału ze względu na plany reprodukcyjne jest z zasady niesprawiedliwa. Ludzie mają różne preferencje i predyspozycje – nie można jednych za wybory w tej kwestii nagradzać, a innych obciążać. Również osoby bezpłodne w dzisiejszym systemie są traktowane niesprawiedliwie. Rezygnacja z tego świadczenia umożliwi zmniejszenie konieczności odbierania obywatelom pieniędzy w podatkach i skorzysta na tym ogół społeczeństwa.

8. ZWIĘKSZENIE LICZBY LEKÓW DOSTĘPNYCH BEZ RECEPTY

Każdy człowiek ma pełne prawo do decydowania o sobie i każdy z nas doskonale wie, co jest dla niego najlepsze. Udostępnienie leków bez konieczności okazywania recepty to nie tylko oczywista wolność wyboru, ale przede wszystkim uproszczenie dla osób zażywających dane środki medyczne regularnie. Dzięki temu nie będą oni zmuszeni do comiesięcznych wizyt u lekarza w celu otrzymania kartki papieru z nazwą leku, co aktualnie generuje koszt dla chorego i zabiera czas lekarza. W przypadku konieczności opieki medycznej w trakcie trwania terapii, to lekarz poinformuje o tym pacjenta i to pacjent podejmie decyzję. Recepty powinny pozostać tylko w przypadku leków trudno dostępnych, bez odpowiedników, które powinny być wydawane jedynie osobom realnie ich potrzebującym – zwłaszcza gdy leki te są niezbędne do przeżycia, zapobiegania niepełnosprawności czy silnemu cierpieniu.

ŚWIATOPOGLĄD

1. WYPOWIEDZENIE KONKORDATU

Konkordat to umowa, która musi zostać jak najszybciej wypowiedziana. Stanowi o uprzywilejowanej pozycji Kościoła katolickiego w Polskiej przestrzeni publicznej. Naraża budżet na straty i godzi w konstytucyjną wolność wyznaniową. Po wypowiedzeniu konkordatu będzie można objąć struktury kościelne normalnymi zasadami, na jakich funkcjonują inne organizacje (np. RODO), dzięki czemu osoby chcące wystąpić ze wspólnoty, będą mogły domagać się usunięcia swoich danych z archiwów Kościoła.

2. WPROWADZENIE ZWIĄZKÓW PARTNERSKICH

Małżeństwo cywilne w obecnym stanie prawnym wiąże się z pewnymi przywilejami, na które ta instytucja ma wyłączność. Następstwem małżeństwa cywilnego jest również m. in. Współodpowiedzialność za zobowiązania współmałżonka. Sam monopol małżeństw ogranicza też swobodę zawierania tego typu umów między osobami tej samej płci lub żyjącymi w związkach

poligamicznych. Żadna władza ani żaden polityk nie ma prawa ingerowania w prywatne życie obywateli, dlatego opowiadamy się za dobrowolną umową stron, które chcą wejść w związek, zawierając ustalenia dotyczące wspólnoty majątkowej, nazwisk czy innych istotnych dla zaangażowanych stron kwestii. W przypadku zmiany konstytucji powinna wystąpić pełna równość małżeństw ze związkami partnerskimi.

2. POWSZECHNA EDUKACJA SPOŁECZEŃSTWA W ZAKRESIE DZIAŁANIA SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH. LEGALIZACJA MIĘKKICH NARKOTYKÓW ORAZ DEKRYMINALIZACJA TWARDYCH

Kierując się ideą wolnościową, napotkać można wiele dylematów, do których należy między innymi legalizacja narkotyków, których szkodliwość, wynikająca z nadużywania, nie podlega żadnym wątpliwościom. Przykłady wielu krajów pokazały, że całkowity zakaz wybranych substancji psychoaktywnych powoduje zupełnie odwrotne skutki niż zamierzone. Alternatywa postuluje w tym zakresie działania prewencyjne polegające na edukacji społeczeństwa na temat działania oraz skutków substancji psychoaktywnych, nadając tym samym jednostce prawo do świadomego decydowania o zażywaniu jakichkolwiek substancji wpływających na funkcjonowanie organizmu. Partia Alternatywa postuluje pełną legalizację posiadania, obrotu i produkcji wszystkich substancji psychoaktywnych z grupy psychodelików (pozbawionych silnego potencjału uzależniającego) oraz dekryminalizację posiadania stymulantów i narkotyków, czyli substancji o wyższym poziomie uzależniającego, oraz tworzenie możliwości ich produkcji i obrotu w formie regulowanej. Uważamy, że konieczne jest udostępnienie tych substancji naukowcom do badań. Zaproponowane zmiany nie są ostateczną formą naszego podejścia, a pierwszym krokiem, po którego wprowadzeniu będziemy mogli obserwować skutki i podejmować kolejne decyzje.

3. RÓWNOUPRAWNIENIE ZWIĄZKÓW WYZNANIOWYCH

Każdy przywilej nadawany pewnej grupie narusza równość pozostałych grup. Traktując każdą osobę jako równą, nie można stawiać kultu części społeczeństwa jako nadrzędnego. Każde wyznanie charakteryzuje się własnym kultem oraz tradycją, które nie podlegają ocenie ani porównaniu. Faworyzowanie wybranych wyznań jest nie tylko nieuczciwe – jest przede wszystkim opresyjne wobec obywateli, którym zostają te wyznania narzucane. Równe prawa powinny dotyczyć nie tylko jednostek, ale również grup je zrzeszających. Każdy istniejący związek wyznaniowy powinien być równy wobec prawa podatkowego, nie posiadać żadnych ulg i zwolnień. Jeśli prowadzi działalność gospodarczą, to musi się ona opierać na tych samych zasadach, co każda działalność zarejestrowana w kraju. Nie można legitymizować żadnej formy wspierania konkretnych wyznań przez ochronę przed krytyką pod płaszczykiem ochrony uczuć religijnych. Niedopuszczalne jest finansowanie z budżetu państwa lekcji katechezy czy działalności kapelanów. Nie zgadzamy się ponadto na wspieranie działalności charytatywnej i edukacyjnej prowadzonej przez ugrupowania religijne. Należy także zakończyć proceder sprzedaży gruntów państwowych związkom wyznaniowym po zaniżonych cenach. Występujemy przeciwko patologii prowadzenia biznesów zwolnionych z podatku przez uznanie ich za elementy

kultu religijnego. Sprzeciwiamy się zwracaniu ziem kościołowi motywowanym stratami z okresu PRL, jako że większość innych instytucji nie ma podobnych praw i jest do pola do nadużyć.

4. LEGALIZACJA EUTANAZJI

Jako Alternatywa uważamy, że prawo do śmierci jest wprost bardziej elementarne niż prawo do życia. W czasie ludzkiej egzystencji mogą zaistnieć takie sytuacje, w których pozostawanie przy życiu powoduje na tyle dużo cierpienia, że śmierć może być jedyną formą na jego zakończenie. Nie uzurpujemy sobie prawa do oceniania za kogoś, czy należy żyć. Chcemy odstąpić od ubezwłasnowolnienia samobójców na rzecz proponowania im pomocy psychologicznej lub psychiatrycznej. W przypadku osób, które chcą zakończyć swoje życie, chcemy zadbać o umożliwienie odejścia w sposób godny i bezbolesny. Nasza propozycja to legalizacja eutanazji, najlepiej w formie, w której osoba może uzyskać możliwość podjęcia aktywnej decyzji o odejściu, a lekarz jedynie umożliwia jej to. W innym przypadku, gdy jest to zabieg wymagający aktywnego działania lekarza, ten powinien mieć pełne prawo do podjęcia się go lub nie, w zależności od własnych poglądów, jednak w przypadku, gdy się on nie podejmie, powinien daną osobę skierować do miejsca, w którym uzyska ona pomoc. Lekarz, do którego zgłasza się osoba chcąca dokonać eutanazji, powinien zachęcać ją do skorzystania z opieki psychologicznej lub psychiatrycznej. Nie dopuszczamy żadnej formy domagania się uśmiercenia osoby przez osobę trzecią, np. członka rodziny. Dopuszczamy natomiast wyrażenie woli bycia poddanym eutanazji w przypadku wystąpienia określonych okoliczności medycznych uniemożliwiających wyrażenie takiej woli, np. śpiączka. Jednak tylko w przypadku, gdy jest to stan nieodwracalny.

5. WSPIERANIE WOLNOŚCI SŁOWA

Każdy ma prawo głosić swoje poglądy publicznie oraz w mediach, bez względu na ich treść. Prawo wolności słowa pozwala na dowolne opiniowanie i krytykę dowolnych osób czy wydarzeń. Należy jednak pamiętać, że również wolność słowa ma swoje granice, które wyznacza wolność drugiego człowieka. Wobec tego podżeganie do popełniania przestępstw, jawne fałszerstwa, cyniczne przekłamywanie naukowych faktów działające na czyjąś szkodę, czy jakakolwiek inna forma inicjacji agresji, która stwarza zagrożenie bądź powoduje inną namacalną stratę dla dowolnej innej osoby lub grupy, powinny w dalszym ciągu podlegać penalizacji. Nie zgadzamy się na knebłowanie ekspresji poglądów na jakiegokolwiek tematy, w tym te związane z kultami religijnymi, za pomocą tzw. ochrony uczuć religijnych. Nie chcemy też walczyć z krytycznymi lub niechętnymi wypowiedziami na temat rozmaitych mniejszości, które mogą być uznawane za mowę nienawiści, a jednocześnie nie są nawoływaniem do przemocy ani do niej nie prowadzą. Nie można chronić przed krytyką osób publicznych, takich jak prezydent, nie można też zakazywać publicznych rozmów na pewne tematy w określonym czasie w ramach ciszy wyborczej.

6. LIBERALIZACJA PRAWA ABORCYJNEGO DO 12. TYGODNIA CIĄŻY NA ŻYCZENIE I WPROWADZENIE ABORCJI PRAWNEJ

Opowiadamy się za dążeniem do pełnej liberalizacji prawa od aborcji do 12. tygodnia ciąży na życzenie. Wyłączne prawo do decydowania o swoim ciele należy do każdego człowieka, a w przypadku problematyki ciąży powinna decydować kobieta ją nosząca. Z drugiej strony, aby zachować równość płci, mężczyźni powinni mieć prawo do zrzeczenia się wszelkich praw do dziecka, jednocześnie całkowicie pozbywając się obowiązków finansowych względem niego. W przypadku, gdy mężczyzna zrzeka się odpowiedzialności finansowej za potencjalne dziecko, a kobieta chce dokonać aborcji, mężczyzna ten (będący współuczestnikiem zapłodnienia) powinien być zobowiązany do pokrycia 50% kosztów zabiegu.

7. TABLETKI „DZIEŃ PO” BEZ RECEPTY ORAZ BEZ REFUNDACJI

Tabletki „dzień po” powinny być w pełni dostępne dla kobiet bez recepty. Niemoralnym jest, by tak podstawowy lek, który może być zastosowany jedynie krótko po ewentualnej sytuacji ryzykownej, wymagał wizyty u lekarza. Uzyskanie wizyty na NFZ u ginekologa jest niemożliwe w tak krótkim czasie – kobiety są więc skazane na drogie wizyty prywatne, co dyskryminuje kobiety uboższe. Innym utrudnieniem może być zastanianie się przez lekarza klauzulą sumienia. Każda kobieta powinna mieć możliwość samodzielnie zaopatrzyć się w antykoncepcję awaryjną w większości aptek, a wiedza o tym, w jaki sposób antykoncepcję stosować powinna być przekazywana w szkołach.

8. UMOŻLIWIENIE Kobietom DOBROWOLNEJ STERYLIZACJI

Jako Alternatywa uznajemy, że jednym z pierwotnych praw człowieka jest prawo do decydowania o sobie i swoim ciele. Jeśli ktoś chce poddać się operacji sterylizującej, to powinien mieć prawo to zrobić. Ograniczanie kobietom prawa do sterylizacji jest przemocą. Ludzie sami powinni wiedzieć najlepiej, co jest dla nich dobre i ponosić za to odpowiedzialność. Nie ma tu przestrzeni na mieszanie się państwa.

9. UŁATWIENIE PROCEDURY KOREKTY PŁCI

Prawo w Polsce krzywdzi osoby transpłciowe. Procedura tranzycji prawnej i biologicznej gwarantuje obecnie mnożenie trudności i zniechęcanie. Niektóre formy kontroli możliwości korekty przypominają tortury, które chętny musi wytrzymać, żeby uzyskać prawo do stanowienia o sobie i swoim ciele. Jako Alternatywa uważamy, że każdy powinien móc uzyskać komfortowe traktowanie przez prawo i państwo. Ze względu na nieodwracalną formę proponujemy, by od 15. roku życia możliwie było wdrażanie leczenia popartego diagnozą psychologiczną i psychiatryczną. Po osiągnięciu pełnoletności prawo nie powinno w żaden sposób ingerować w decyzje obywatela. Prawna procedura powinna być związana z symboliczną opłatą.

10. SPRZECIW WOBEC KARY ŚMIERCI

Kara śmierci nie może być stosowana w etyczny sposób ze względu na swój nieodwracalny charakter i możliwość popełnienia błędu. Kara śmierci jest też niedopuszczalna w Europie. Całkowicie popieramy jej zakaz.

11. DĄŻENIE DO LEGALIZACJI SPOŻYWANIA ALKOHOLU W MIEJSCACH PUBLICZNYCH

Ograniczenie spożywania alkoholu w miejscach publicznych pod pozorem ochrony młodzieży przed alkoholizmem jest pozbawione sensu. Wydaje się, że to sposób na poprawę policyjnych statystyk i wyłudzenie pieniędzy w formie mandatów. Nie ma żadnego powodu, by karać za spożycie piwa w parku, podczas gdy w ogródkach restauracyjnych można pić dowolne ilości alkoholu – w środku miasta, na oczach dowolnej liczby dzieci. Bezsensowne jest również uznawanie, że obserwowanie osób pijących alkohol może negatywnie wpływać na młodzież. Spożycie alkoholu jest normalnym elementem naszej kultury i o ile nie przekracza pewnych norm, nie stanowi zagrożenia dla życia i zdrowia, w tym psychicznego. Zauważanie spożycia alkoholu nie powoduje wyzwalań w dzieciach pijackich rządów. Jednocześnie wszelkie negatywne zachowania, które czasem towarzyszą spożyciu używek, jeśli zaburzają współzycie społeczne, już podlegają karom.

DECENTRALIZACJA WŁADZY I CYFRYZACJA

1. PRZENIESIENIE KOMPETENCJI I ODPOWIEDZIALNOŚCI ZE STRUKTUR CENTRALNYCH NA STRUKTURY SAMORZĄDOWE

Administracja rządowa nie jest w stanie poznać realiów i sytuacji każdego samorządu na terenie Polski, dlatego wykonywanie zadań dotyczących każdej z gmin, dużej i mniejszej, przez organy, które z daną jednostką nie mają obycia, mija się z celem. Zadania dotyczące społeczności lokalnych powinny być wykonywane przez tamtejsze władze i właśnie taką zmianę chcemy zagwarantować.

2. PRZESUNIĘCIE ŚRODKÓW BUDŻETOWYCH ZE SZCZEBŁA KRAJOWEGO NA ORGANY SAMORZĄDOWE

Mnogość zadań spoczywających na samorządach wymaga nakładów finansowych nie tylko do obsługi administracyjnej, ale również do rozwoju infrastruktury. Postulowane przez Alternatywę zmiany w podatkach dochodowych, jak również ograniczenie liczby danin lokalnych, nie mogą odbywać się kosztem jednostek będących najbliższymi obywateli. W państwie Alternatywy samorządy nie będą stanowiły kosztu ofiarnego rządowych obietnic.

3. CYFRYZACJA WSZYSTKICH URZĘDÓW W POLSCE

Zamierzamy stopniowo dążyć do wprowadzenia całkowitej cyfryzacji we wszystkich urzędach w Polsce. To ważna inwestycja, która przełoży się na ułatwienie funkcjonowania państwa, a przez to na redukcję kosztów i czasu potrzebnego do podejmowania działań.

4. SPRZĘCIW WOBEC REGULACJI AI

Sztuczna inteligencja to technologia przyszłości. Aktualnie jej rozwój budzi lek, a katastrofalne wizje rodem z Matrixa skłaniają do propozycji regulacji. Jako Alternatywa uważamy, że rozwój technologii stanowi o szansach na poprawę jakości życia społeczeństwa, sile jego gospodarki i jego bezpieczeństwie. AI stanowi broń, w związku z tym nie możemy powstrzymywać jej rozwoju, a wręcz przeciwnie, wspierać go dla bezpieczeństwa naszego kraju. Jednocześnie należy jak najszybciej wdrażać rozwiązania oparte o AI do administracji państwowej dla sprawniejszego działania na rzecz obywateli i ich wygody.

USTRÓJ

1. POŁĄCZENIE PREROGATYW MARSZAŁKA I WOJEWODY W OSOBIE WOJEWODY

Jako Alternatywa stajemy po stronie decentralizacji, dlatego postulujemy przekazanie kompetencji marszałka wojewodzie oraz nadanie mu mandatu bezpośredniego, z jednoczesnym usunięciem roli marszałka. Wojewoda byłby wybierany w czasie wyborów samorządowych na pięcioletnią kadencję. Zakończyłoby to spory kompetencyjne, odbetonowało sejmiki województw, jak i zwiększyło prestiż samego urzędu.

2. SIĘDMIOLETNIA KADENCJA PREZYDENCKA BEZ MOŻLIWOŚCI REELEKCJI

Urząd prezydenta w ciągu ostatnich trzech kadencji został sprowadzony do roli notariusza rządu. Niezależność i waga urzędu prezydenta zmniejszyły się w czasie. Prezydent jako najważniejsza osoba w państwie powinna być gwarantem stabilności oraz człowiekiem, który scala społeczeństwo. Jest to też funkcja, której nadanie jest najbardziej demokratyczne. Dłuższa kadencja prezydenta sprzyjałaby realizowaniu długofalowej polityki zagranicznej i strategii obronności, a także niezależności od swoich politycznych mocodawców.

3. MIANOWANIE MINISTRÓW SPRAW ZAGRANICZNYCH I OBRONY NARODOWEJ PRZÉZ PREZYDENTA

W polskich ustroju przedstawicielem kraju na arenie międzynarodowej oraz zwierzchnikiem Sił Zbrojnych jest prezydent, jednak opieka nad resortami Spraw Zagranicznych oraz Obrony Narodowej przypada ministrom, którzy nie są prezydentowi podlegli i mogą wywodzić się z przeciwnej opcji politycznej, co nie sprzyja realizacji długofalowej polityki w tych dziedzinach. Nadanie prezydentowi możliwości powołania wyżej wymienionych ministrów zakończy spory kompetencyjne, jak i zwiększy ustrojową rolę prezydenta, którego ministrowie będą częścią rządu.

4. OGRANICZENIE LICZBY MINISTERSTW

Jako Alternatywa stajemy po stronie minimalizowania wpływu państwa na życie obywateli. Chcemy, by wszystkie zadania państwa były możliwie minimalne i transparentne. Dlatego postulujemy zmniejszenie liczby ministerstw do dziewięciu, w tych dwóch prezydenckich. Zwiększyłoby to szanse, by ministrami zostali faktyczni eksperci w swoich dziedzinach oraz ograniczyło nepotyzm i wydatki z budżetu. Uniemożliwiłoby to tworzenie i likwidowanie ministerstw z powodów politycznych. Jedynymi dziedzinami, którymi zajmowałby się rząd byłyby: dyplomacja w ramach Ministerstwa Spraw Zagranicznych, bezpieczeństwo zewnętrzne w ramach Ministerstwa Obrony Narodowej, administracja i bezpieczeństwo wewnętrzne w ramach Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, sądownictwo w ramach Ministerstwa Sprawiedliwości, ochrona środowiska w ramach Ministerstwa Ochrony Środowiska, finanse w ramach Ministerstwa Finansów, kontrola nad spółkami skarbu państwa w ramach Ministerstwa Aktywów Państwowych, edukacja w ramach Ministerstwa Edukacji i ochrona zdrowia w ramach Ministerstwa Zdrowia. W przypadku cyfryzacji i infrastruktury w odpowiednich ministerstwach powołać należy departamenty, których zarządcy byłiby wybierani przez Sejm.

5. OBLIGATORYJNE PRZESŁUCHANIA KANDYDATÓW DO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO, TRYBUNAŁU STANU I SĄDU NAJWYŻSZEGO PRZEZ ZGROMADZENIEM NARODOWYM

Dla zwiększenia transparentności wyboru sędziów najważniejszych organów sądownictwa postulujemy, by każdy kandydat do TK, TS i SN był obligatoryjnie przesłuchiwany przez Zgromadzeniem Narodowym na wzór amerykański. Każde koło poselskie i senatorskie uzyskałoby możliwość zadawania pytań czy sprawdzenia biografii kandydata, tak by nie było żadnych nieścisłości oraz po to, by nie dało się powołać upolitycznionych kandydatów bez wiedzy mediów.

6. ROZDZIELENIE KOMPETENCJI PROKURATORA GENERALNEGO I MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Większość funkcji państwowych wymaga wyłączoneści. Akumulowanie władzy przez sprawowanie strategicznych ról, które powinny wzajemnie się równoważyć, powoduje ryzyko nadużyć. Należy między innymi uniemożliwić sprawowanie jednocześnie funkcji prokuratora generalnego i ministra sprawiedliwości. W tym przypadku umożliwi to odpolitycznienie prokuratury i kontrola obu urzędów.

7. ROZDZIELENIE MANDATU POSELSKIEGO/SENATORSKIEGO OD URZĘDU MINISTERIALNEGO

Dla zwiększenia odrębności władzy ustawodawczej i wykonawczej postulujemy, by przyjmowanie teki ministra wiązało się ze złożeniem mandatu poselskiego bądź senatorskiego. Partie nie powinny tworzyć z ministerstw miejsc podziału łupów politycznych. Taka zmiana stanowiłaby też potencjalne większe polityczne ryzyko dla zdymisjonowanych ministrów.

OBRONNOŚĆ

1. W PEŁNI PROFESJONALNA ARMIA ZAWODOWA

Postulowanie przez Alternatywę państwo minimum to bezpieczeństwo zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Nie podlega wątpliwości konieczność istnienia armii zawodowej, która stanowi filar bezpieczeństwa międzynarodowego. Dobrze zarządzane, wyposażone oraz profesjonalnie wyszkolone służby wojskowe to konieczność, ale również przywilej wynikający z przynależności

do NATO, dający realne szanse na wymianę doświadczeń oraz technologii pomiędzy armiami należącymi do sojuszu.

2. CAŁKOWITA LIKWIDACJA OBECNIE ZAWIESZONEJ ZASADNICZEJ SŁUŻBY WOJSKOWEJ

Choć obowiązkowa służba wojskowa, wymuszająca na młodych mężczyznach odbycie odpowiedniego szkolenia, jest zawieszona, wciąż istnieje obowiązek stawiania się na odpowiedniej komisji. Komisja stanowi naruszenie praw młodych mężczyzn. Jednocześnie należy utrzymać możliwość ochotniczego udziału w obronie terytorialnej i odbywanie w sposób dobrowolny kategoryzacji w podlegającym im komisjom.

3. UŁATWIENIE UZYSKANIA KONCESJI NA PRODUKCJĘ I OBRÓT BRONIĄ

Przemysł zbrojeniowy to jedna z najsilniejszych gałęzi przemysłu na świecie. W 2018 roku 100 największych producentów broni uzyskało obroty w wysokości 420 mld dolarów amerykańskich. Przemysł zbrojeniowy jest małą częścią polskiego przemysłu. Należy rozwijać tę gałąź. Problemem w kraju jest skomplikowana i długa procedura uzyskania koncesji. Należy dążyć do ułatwienia uzyskiwania koncesji na produkcję i obrót bronią i amunicją.

4. SYSTEM SZKOLENIA REZERW OPARTY O PRYWATNE PRZEDSIĘBIORSTWA

Rezerwy są niezbędne dla bezpieczeństwa kraju. Aktualnie nie mamy sprawnie działającej infrastruktury szkoleniowej. Nasze rozwiązanie zakłada tworzenie przetargów dla firm prywatnych na szkolenie rezerwistów. Szkolenia, dzięki konkurencji firm na rynku będą zmuszone do wykazywania wysokiej jakości przy małych kosztach lub tworzenia szkoleń atrakcyjnych dla pasjonatów z dopłatą z budżetu państwa. Jednocześnie taki model pozwoli zaangażować byłych wojskowych o dużej wiedzy i doświadczeniu polowym, które rozwiązały kontrakt z wojskiem.

5. PROMOCJA ROZWOJU ODDOLNIE TWORZONYCH JEDNOSTEK PROOBRONNYCH

Każdy człowiek ma prawo do obrony siebie, swojej rodziny i mienia, dlatego postulujemy wspieranie tworzenia struktur organizacji paramilitarnych jak Straż Obywatelska, harcerstwo czy Związki Strzelców w celu kształcenia młodych ludzi i nauki strzelectwa w celach obronności. Struktury tworzone z pomocą państwa będą pozostawać pod nadzorem Ministerstwa Obrony. Podobnie proces uzyskiwania pozwolenia na posiadanie broni powinien być łatwiejszy.

6. ZMIANA TYPU ARMII Z EKSPEDYCYJNEGO NA OBRONNY

Obowiązkiem krajów należących do sojuszu północnoatlantyckiego jest posiadanie armii ekspedycyjnej, czyli takiej, która jest zdolna prowadzić działania daleko poza terytorium swojego kraju. Do obowiązków Polski jako największego i najsilniejszego kraju wschodniej flanki NATO,

należy obrona i walka w pierwszej linii w wypadku konfliktu z Rosją. Żaden kraj naszej wielkości nie jest w stanie posiadać dwu typowej armii. Z tego powodu Polska, wraz z innymi krajami wschodniej flanki NATO, powinna dążyć do zmiany modelu w celu obrony granic kraju i NATO, a nie w celu akcji ekspedycyjnych. Obecna struktura wojska jest nieakceptowalna. Uprawnienia Dowództwa Generalnego rodzajów sił zbrojnych, Dowództwa operacyjnego oraz Sztabu Generalnego WP przenikają się wprowadzając chaos w przypadku konieczności obrony kraju.

7. REFORMA ORDYNARIATU POŁOWEGO

Należy ściągnąć mundury z księży. Ksiądz w armii uzyskuje uposażenie z budżetu państwa, jednocześnie wykonując pracę obarczona znacznie mniejszym ryzykiem niż realni żołnierze i nie przynoszącą realnych skutków operacyjnych. Jednostki wojskowe mogą zapraszać na msze do siebie księży z okolicznych parafii, którzy utrzymywani powinni być przez wiernych.

8. REFORMA OBRONY CYWILNEJ

Obecnie po ustawie o “obronności kraju” OC nie istnieje. Zostały one scedowane na WOT. Jest to duży błąd. Wojsko nie może zajmować się ochroną cywili w czasie wojny, ponieważ jest legalnym celem i sprowadza na nich zagrożenie. Nie może również wykonywać działań wojskowych używając znaku OC na dachu pojazdu, którym jest niebieski trójkąt na pomarańczowym kole. OC powinni tworzyć lokalni urzędnicy, nauczyciele, straż pożarna oraz rezerwa OC. Urzędnicy lokalni powinni tworzyć instrukcje dla mieszkańców, dbać o miejsca ukryć w budynkach publicznych oraz zaprzestać używania sygnałów dźwiękowych, które mają swoje konkretne znaczenie, do upamiętniania świąt państwowych.

9. POWOŁANIE SŁUŻBY KONTRWYWIADU CYWILNEGO

Kontrwywiad cywilny powinien pozyskiwać informacje o funkcjonujących agentach na terytorium Polski poprzez działania na terytorium własnym i przeciwnika. Jednym z poważnych zagrożeń, które pojawiły się wraz z rozwojem technologii jest dezinformacja i tworzenie propagandy przez aktorów zewnętrznych. Kontrwywiad cywilny powinien zachowywać autonomię względem innych służb.

BEZPIECZEŃSTWO PUBLICZNE

1. OBOWIĄZKOWE KAMERY DLA POLICJANTÓW NA SŁUŻBIE I W KOMISARIATACH, W TYM W POMIĘSZCZENIACH DO PRZESŁUCHAĆ.

Kamery dla policjantów na służbie zapewnią bezpieczeństwo obywatela, jak i samego policjanta. Co więcej, sam fakt posiadania kamery spowoduje wzrost poszanowania policjanta przez obywatela. Natomiast w drugą stronę, spowoduje to także natychmiastowe karanie policjanta za wszelkie nadużycia swoich przywilejów. Kamery dla policjantów zmniejszą także możliwość przyjmowania i dawania łapówek. W przypadku komisariatów kamery są jedynym realnym rozwiązaniem zapobiegania nadużyciom ze strony policji.

2. UPROSZCZENIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH POZWOLENIA NA BROŃ DO OBRONY WŁASNEJ

Każdy niekarany i zdolny do podejmowania racjonalnych decyzji obywatel powinien mieć prawo do posiadania broni i użycie jej do obrony koniecznej. Pozwolenie na broń wydawane byłoby od ręki przez urząd miasta lub urząd gminy. Z broni palnej można będzie strzelać w dowolnym miejscu prywatnym w bezpieczny sposób.

3. LIBERALIZACJA ZASAD OBRONY KONIECZNEJ NA KORZYŚĆ STRONY BRONIĄCEJ SIĘ

Postulujemy rozszerzenie zakresu obrony koniecznej, by każdy człowiek w przypadku zagrożenia swojego zdrowia i życia lub życia i zdrowia innej osoby mógł odpowiedzieć dowolnymi środkami, które mogłyby posłużyć do unieszkodliwienia napastnika. W przypadku stworzenia zagrożenia dla osób postronnych nadal obowiązywałaby odpowiedzialność karna. W przypadku zagrożenia mienia osoby w pobliżu mają prawo do obywatelskiego zatrzymania z możliwością rozszerzenia dostępnych środków, jak w pierwszym przypadku, gdy złodziej lub wandal zastosuje przemoc.

4. OGRANICZENIE STOSOWANIA ARESZTU JAKO ŚRODKA ZAPOBIEGAWCZEGO

Aktualnie w Polsce obserwujemy patologię polegającą na nadmiarowym stosowaniu Aresztu jako środka zapobiegawczego. Areszt sam w sobie przez uciążliwość jest dla oskarżonego formą kary, którą można zastosować wobec niewinnego człowieka (nie skazanego prawomocnym wyrokiem sądu za żadne przestępstwo). Areszt powinien być stosowany tylko w przypadku najcięższych przestępstw przy jednoczesnym wysokim prawdopodobieństwie udowodnienia winy oskarżonemu i wysokim ryzyku społecznym pozostawienia oskarżonego na wolności. Areszt

powinien maksymalnie trwać połowę minimalnego wymiaru kary więzienia za przestępstwo, o które osoba jest oskarżona.

OCHRONA ŚRODOWISKA

1. DĄŻENIE DO NEUTRALNOŚCI KLIMATYCZNEJ

Alternatywa w obieraniu celów i podejmowaniu decyzji starają się opierać na nauce, rzetelnej wiedzy i logice. Dotyczy to również decyzji w kwestii zmian klimatu, które już są możliwe do zaobserwowania, a w przyszłości mogą stanowić o katastrofalnych konsekwencjach gospodarczych i społecznych, a nawet o naszym przetrwaniu. Dodatkowym argumentem za dążeniami proekologicznymi jest kwestia czysto ekonomiczna – ekologiczne źródła pozyskiwania energii są bardziej optymalne w dłuższej perspektywie, a do tego mogą stanowić o bezpieczeństwie energetycznym i niezależności od źródeł zewnętrznych.

2. UWOLNIENIE RYNKU ENERGETYCZNEGO. DYWERSYFIKACJA ŹRÓDEŁ ENERGII OD RÓŻNYCH DOSTAWCÓW

Uwolnienie rynku energii, a co za tym idzie wzrost liczby dostawców oraz liczby ich ofert, pozwoli na rozwój konkurencyjności i nieustanne zabieganie o klienta poprzez uatrakcyjnianie ofert, jak również samo ich zróżnicowanie dla osób pragnących energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Należy obniżyć podatki na infrastrukturę i energię pochodzącą z ekologicznych źródeł w pierwszej kolejności, by zachęcić ekonomicznie do rozwoju tego sektora gospodarczego oraz ułatwić rozwój technologii związanej z OZE. Z drugiej strony należy ułatwić od strony prawnej tworzenie własnych instalacji. Na poziomie krajowym jednym z najważniejszych celów powinno być dążenie do utworzenia polskich elektrowni atomowych. Przekazanie jednostkom i małym przedsiębiorstwom większych możliwości w zakresie produkcji energii oraz dywersyfikacja źródeł przyczynią się do zabezpieczenia dostaw strategicznego zasobu, jakim jest energia, oraz do uniezależnienia od światowej podaży paliw kopalnych, co zwiększy bezpieczeństwo kraju zarówno w czasie pokoju, jak i wojny.

3. ZAKOŃCZENIE DOPŁAT DO NIERENTOWNYCH KOPALNI WĘGLA

Przemysł górnictwa węglowego w Polsce staje się coraz mniej opłacalny. Co roku podatnicy dokładają do kopalni kilka miliardów złotych. Szukając nowych źródeł pieniędzy w budżecie, rząd bardzo chętnie zagląda do kieszeni i portfeli mieszkańców kraju, zamiast skupić się nad zasadnością wydatków. Odcięcie dopłat do kopalni może wywołać dwa możliwe scenariusze:

restrukturyzację i poprawę wyników lub likwidację, a kłamstwem jest mówienie, że czeka to każdy jeden zakład, ponieważ są w Polsce kopalnie wykazujące zyskowność. Dodając do tego ciągły spadek wydobywania oraz wzrastający import, zyskujemy pełen obraz tego, jak bezsensowne są subwencje dla niektórych kopalni i dlaczego powinniśmy skupić się na ich renowacji lub likwidacji oraz przekwalifikowaniu pracowników. Inną kwestią jest marnotrawstwo wartości zasobów naturalnych, które mają znacznie większą wartość jako surowiec chemiczny niż energetyczny, co będzie bardziej obserwowalne w czasie.

4. WALKA ZE SMOGIEM

Smog stanowi niewidzialnego przeciwnika, z którym walczymy od czasów rozwoju przemysłowego. Nie jest to jednak oponent, któremu jesteśmy już poddani, lub taki, którego nie jesteśmy w stanie pokonać. Wiele krajów podjęło walkę ze smogiem poprzez aktywne działania i naturalnie osiągnęły one zamierzony skutek. Obecna niechęć rządzących do podejmowania zdecydowanych działań w tym kierunku skazuje mieszkańców Polski nie tylko na pogorszenie kondycji zdrowotnej, ale przede wszystkim na gorsze warunki dla przyszłych pokoleń. Mówimy stanowczo nie i zapowiadamy zdecydowaną walkę z polskim smogiem. Zwłaszcza że smog powoduje realne upośledzenie zdrowia ludzi, skazując ich na cierpienie, a nawet śmierć oraz w związku z tym powoduje gigantyczne straty ekonomiczne w skali kraju. Na szczęście kierunek, w którym chcemy podążyć, rozwiązuje wiele problemów na raz, w tym obniża obciążenie zanieczyszczeniami powietrza na terytorium Polski.

5. PRZYCHYLNOŚĆ WOBEC GMO

Genetyczna modyfikacja organizmów żywych, w tym roślin uprawnych, jest oczywistą przyszłością i szansą, jakiej nie wolno pozbawiać społeczeństwa i poszczególnych jednostek. Modyfikacje, które mogą w znaczący sposób obniżyć koszt produkcji żywności, surowców oraz zwiększyć ich wartość odżywczą, przyczyniają się do optymalizacji tworzenia wartości, a co za tym idzie, mają ogólnie dobry wpływ na ogół społeczeństwa. GMO to gałąź technologii, która dopiero zaczyna się rozwijać i nie można z powodu nieuzasadnionych obaw utrudniać jej tego. GMO to prawdopodobnie tańsza żywność, ale też tkaniny, a więc ubrania, meble, leki, inne substancje chemiczne itd. Wierzymy, że GMO może przyczynić się do kolejnej rewolucji przemysłowej, której produktem będzie wartość podnosząca jakość życia społeczeństwa.

6. UŁATWIENIE ZAKŁADANIA LASÓW PRYWATNYCH I DEREGULACJA POZWOLEŃ NA WYCINKĘ DRZEW NA PRYWATNEJ ZIEMI

Trudność w tworzeniu prywatnych lasów w automatyczny sposób przyczynia się do zmniejszenia ich liczby. Jeśli ktoś, sadząc drzewo na swojej posesji, traci możliwość jego wycięcia bez zgody urzędnika, to ze względu na własne bezpieczeństwo nie podejmie tej decyzji i drzewo nie wyrośnie. Drzewa, zwłaszcza w środkowej fazie rozwoju, absorbują CO₂ i jednocześnie samoistnie wytwarzają surowiec – drewno – a więc tworzą wartość. Ułatwienie zakładania

własnych plantacji przyczyni się do zmniejszenia poziomu dwutlenku węgla oraz zwiększenia podaży drewna. Oczywiście wartością jest także rozszerzenie wolności człowieka do rozporządzania swoją ziemią.

7. UMOŻLIWIENIE TWORZENIA UPRAW KONOPI INDYJSKIEJ I INNYCH ROŚLIN, KTÓRYCH UPRAWA JEST AKTUALNIE ZDELEGALIZOWANA

Brak możliwości hodowania roślin takich jak konopie indyjskie, wywodzący się z patologicznej walki z narkotykami, przyczynia się do gigantycznych strat społecznych, ekonomicznych i ekologicznych. Ta i inne rośliny tego typu są doskonałym elementem walki z globalnym ociepleniem (poprzez wiązanie Co₂), ale też źródłem wartościowych surowców dla przemysłu spożywczego, farmaceutycznego czy tekstylnego. To źródło wartości, która może przyczynić się do tańszej produkcji środków do zaspokojenia ludzkich potrzeb poprzez ułatwienie dostępu do nich i ograniczenie cierpienia.

8. ZWIĘKSZENIE KAR ZA WYWÓZ ŚMIECI DO PUBLICZNYCH LASÓW, ŚMIECENIE W PARKACH NARODOWYCH I KRAJOBRAZOWYCH

Współdzielone tereny leśne to zasób, który wymaga ochrony. Wywóz śmieci do lasu, jako sposób na oszczędzanie na ich utylizacji, nie dość, że jest chamskim i obrzydliwym procederem, który zmniejsza wartość estetyczną terenu zielonego, to jeszcze stanowi realne niebezpieczeństwo. Śmiecenie w lasach może powodować zwiększenie ryzyka pożarów, przyczyniać się do śmierci organizmów żywych i powoduje przerzucenie kosztu utylizacji śmieci na społeczeństwo. Nie tolerujemy chamstwa związanego ze śmieceniem i, by obniżyć skalę problemu, postulujemy zwiększenie kar za tego typu zachowania.

9. OGRANICZENIE USTAWY ODLEGŁOŚCIOWEJ I UŁATWIENIE ZAKŁADANIA INSTALACJI FOTOWOLTAICZNYCH

Ustawa odległościowa ogranicza możliwość tworzenia elektrowni wiatrowych ze względu na sąsiedztwo linii przesyłowych wysokich napięć, obszarów ekologicznych oraz budynków. Ustawa ta spowalnia rozwój ekologicznych źródeł energii. Chcemy dążyć do ograniczenia restrykcji w tej kwestii. Chcemy też, by od strony formalnej znacznie łatwiej było założyć prywatne instalacje fotowoltaiczne.

10. ZWIĘKSZENIE INTENSYWNOŚCI SADZENIA LASÓW PRZEZ LASY PAŃSTWOWE PO WYCINKĘ

Powierzchnia lasów w Polsce stopniowo się zwiększa, ale proces ten może postępować szybciej. Opowiadamy się za zwiększeniem liczby sadzonych drzew proporcjonalnie do wycinki. Chcemy, by powierzchnia lasów w Polsce rosła szybciej.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

1. UPOWSZECZNIEŃ MODELU MEDIACJI PRZEDSĄDOWYCH CELEM ZMNIEJSZENIA KOSZTÓW PROCESOWYCH

W polskim systemie prawnym mediacja stanowi względną nowość. Wprowadzona w 1997 roku, stanowi formę pozasądowego rozwiązywania sporów. Główną cechą mediacji jest brak odgórnego decydowania o sprawie – o rozwiązaniu decydują strony konfliktu poprzez znalezienie złotego środka i ugodowe rozwiązanie sprawy. Takie rozwiązanie przy pomocy mediatora, będącego pomocnikiem w znalezieniu porozumienia, znacząco wpływa na sprawność systemu sprawiedliwości poprzez zmniejszenie liczby procesów. Postulując upowszechnienie mediacji, nie tylko uwalniamy sądownictwo od spraw mogących zakończyć się polubownie, ale przede wszystkim budujemy i umacniamy dialog społeczny, nawet pomiędzy stronami posiadającymi sprzeczne interesy.

2. ZWIĘKSZENIE KONTROLI SĄDU NAD INWIGILACJĄ OBYWATELI

Aktualnie możliwości służb do inwigilowania obywateli są zbyt szerokie i nie podlegają odpowiedniej kontroli. Chcemy zmienić to poprzez utworzenie jasnych kryteriów, kto i w jakiej sytuacji może być obiektem inwigilacji. Należy wprowadzić konieczność każdorazowego uzyskania zgody sądu na naruszanie prywatności obywateli lub przeszukania ich nieruchomości. Jednocześnie sąd powinien być informowany o jego przebiegu, wynikach oraz formie przechowywania i niszczenia danych. Należy wprowadzić obowiązek informowania osoby, wobec której zastosowano inwigilację po zakończeniu procedury.

3. WSPIERANIE PRAWORZĄDNOŚCI

Jako Alternatywa uważamy, że wymiar sprawiedliwości powinien być, zgodnie z nazwą, sprawiedliwy. Niestety w Polsce sytuacja pozostawia wiele do życzenia i obawy są obecne zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz kraju. Chcemy dążyć do wyklarowania sytuacji i posprzątania po rządach PiSu.

4. PROPAGOWANIE PRACY WIĘZNIÓW

W Polsce mamy do czynienia z patologiczną sytuacją, w której osoba wyrządzająca krzywdę innym może w formie kary zostać odizolowana od społeczeństwa na koszt wszystkich podatników, w tym swoich ofiar. Więźniowie nie są wystarczająco nakłaniani do odpracowywania kosztów uwięzienia, nie przyczyniają się też do rekompensaty społecznej swoich czynów. Inna

kwestia to problemy z resocjalizacją, czyli powrotem do normalnego funkcjonowania w społeczeństwie po odbyciu kary. Praca umożliwia nabycie umiejętności niezbędnych do przeżycia w społeczeństwie i może stanowić alternatywę dla nielegalnych form zdobywania środków finansowych. Praca może budować poczucie sprawczości i stanowić element korekcyjny wobec osobowości przestępcy. Ze względów etycznych nie można z jednej strony utrzymywać bardzo kosztownego społecznego systemu, w którym osoby krzywdzące innych są za ich pieniądze utrzymywane, a z drugiej strony nie można zmuszać więźniów do wykonywania pracy. Rozwiązaniem byłoby dążenie do promowania pracy wśród więźniów poprzez ograniczanie wygód osadzonych odmawiających pracy.

POLITYKA MIĘDZYNARODOWA

1. ZACHODNI PROFIL PAŃSTWA I BUDOWANIE RELACJI ZE „ŚWIATEM ZACHODNIM”

Aktualnie na arenie międzynarodowej dostrzegamy podział świata na zachodnie demokracje, mniej lub bardziej kultywujące idee wolności, poszanowania jednostki i państwa prawa, oraz na wschodnie autorytaryzmy. Zdecydowanie opowiadamy się za zachodnim modelem państwa i z krajami reprezentującymi zachodnie wartości chcemy nawiązywać relacje, współpracę i ciepłe stosunki dyplomatyczne.

2. REALNA POLITYKA W UNII EUROPEJSKIEJ

Obecność Polski w Unii Europejskiej stanowi o jej strategicznym bezpieczeństwie i daje ogromne możliwości rozwojowe dla rynku. Chcemy dążyć do wzmacniania pozycji i wpływu Polski na sojusz w ramach dobrych relacji ze wschodnimi krajami UE oraz do ułatwienia Ukrainie integracji z UE, by stać się centralnym krajem Unii. Niestety UE nie jest pozbawiona wad, z których największą jest regulacjonizm rynku. Podatki i przepisy ograniczające wolny handel nie wpływają korzystnie na warunki gospodarcze. Respektując jedną z podstawowych zasad prawa pacta sunt servanda, Alternatywa oczywiście będzie respektować postanowienia unijne, jednak ze sprzeciwem dla kolejnych utrudnień narzucanych przedsiębiorstwom poprzez negocjacje zamiast bezmyślnej i bezskutecznej negacji połączonej z budowaniem nastrojów antyeuropejskich.

3. POWIĘKSZENIE PRZESTRZENI WOLNEGO HANDLU I WSPÓŁPRACY GOSPODARCZEJ W UE I POZA NIĄ

Handel, będący absolutnie podstawowym procesem gospodarczym, umożliwia funkcjonowania społeczeństwa od zarania cywilizacji. Rozwijająca się z czasem wymiana handlowa z innymi

krajami otworzyła rynki na nowe towary oraz na nowych konsumentów. Dzisiaj warunki takie stanowią solidny gwarant dla rozwoju gospodarczego. Swobodny, wolny od ceł rynek międzynarodowy umożliwia sprawny przepływ towarów, budując konkurencyjność oraz zwiększając krzywą popytu. Uważamy, że obecność w EOG oraz Strefie Schengen stanowi istotny element stabilnego wzrostu gospodarczego. Jednocześnie uważamy, że ograniczanie regulacji handlu międzynarodowego jest korzystne dla wszystkich krajów wspólnoty europejskiej, w tym oczywiście dla Polski. Alternatywa w pełni popiera inicjatywy uwalniające rynek i wyrażają pełną aprobatę dla tego typu działań ułatwiających obroty międzykrajowe oraz zmniejszających obciążenia dla przedsiębiorców i konsumentów w postaci ceł. Aby dążyć do poszerzania sfer wolnego handlu, popieramy umowy takie jak CETA i TTIP, dzięki którym rynek europejski otwiera się na rynek kanadyjski i amerykański, budując lepsze warunki dla rozwoju przedsiębiorstw. Popieramy i rekomendujemy zawieranie większej liczby tego typu umów, by rozwijać nie tylko międzynarodową współpracę gospodarczą, ale również zwiększać wachlarz produktów i usług możliwych do nabycia przez konsumentów. Niestety, ze względu na zawziętość legislacyjną UE, a czasami również sprzeciw występujący wewnątrz jednej ze stron zawierających umowę lub niechęć do zawierania kontraktów handlowych z całą wspólnotą europejską, zakres terytoriów wymiany handlowej dla Polski jest ograniczony. Alternatywa stawia na samodzielne zawieranie umów handlowych z krajami spoza UE poszerzające horyzonty gospodarcze naszego kraju.

4. POPRAWA BEZPIECZEŃSTWA STRATEGICZNEGO POD WZGLĘDEM DOSTĘPU DO SUROWCÓW

Surowce strategiczne stanowią materiały niezbędne dla bezpieczeństwa krajowego. Jednocześnie aktualnie nie ma możliwości samodzielnego uzyskania całości potrzebnych zasobów dzięki krajowej produkcji. Ze względu na charakter wspomnianych surowców, nie możemy pozwolić sobie na uzależnienie od jednego ich źródła. Postulujemy znaczną dywersyfikację źródeł surowców, jak również budowanie pozytywnych stosunków z krajami, z których je pozyskujemy. Postulujemy również rozwój krajowych form pozyskiwania surowców strategicznych, na przykład na rynku energetycznym tworzenie elektrowni atomowych i infrastruktury OZE. Obie te strategie stanowią także formę zabezpieczenia przed politycznymi skutkami działań poszczególnych eksporterów surowców. Z jednej strony to ochrona gospodarcza, z drugiej gwarancja elastyczności, na przykład w możliwości objęcia sankcjami jednego z dostawców, jeśli ten stosuje agresywną politykę zagraniczną.

5. WSPIERANIE LIBERALNYCH INICJATYW ZAGRANICZNYCH

Idea opowiadania się za zachodnim modelem świata w połączeniu ze zwykłą przyzwoitością wymagają odpowiedzialności i odwagi, by zajmować klarowną pozycję na arenie międzynarodowej w sprawach spornych i konfliktowych. Polska powinna jasno popierać inicjatywy takie jak wolna Ukraina, wolna Białoruś i wolna Rosja. Podobnie powinniśmy gospodarczo i dyplomatycznie otworzyć się na Tajwan. Stanowczo powinniśmy dostrzegać

agresję zewnętrzną i wewnętrzną w innych krajach i sprzeciwiać się jej co najmniej na drodze dyplomatycznej.

6. PRZYJMOWANIE IMIGRANTÓW EKONOMICZNYCH NA PODSTAWIE WIZ PRACOWNICZYCH

Wolny rynek to rynek otwarty dla każdego i na każdego, bez względu na kolor skóry i wyznanie. Pracownicy napływający z krajów pozaeuropejskich stanowią ogniwa wspierające polską gospodarkę i z punktu widzenia Polski jest to zjawisko pozytywne, które nie powinno być ograniczane. Alternatywa nie kategoryzuje ludzi. Gwarantujemy przyjmowanie imigrantów chcących realnie poprawić swoją sytuację, a nie korzystać z pakietów socjalnych, na podstawie specjalnych wiz pracowniczych, otwierając się na przepływ kapitału ludzkiego również spoza strefy Schengen. Jednocześnie imigranci nie powinni uzyskiwać żadnych świadczeń socjalnych.

7. STWORZENIE WSPÓLNEGO PONADPARTYJNEGO POROZUMIENIA POMIĘDZY EURODEPUTOWANYMI Z POLSKI

Podstawowym elementem skutecznej obecności Polski, reprezentowania jej interesów i skutecznych działań dyplomatycznych w UE jest wspólny front i dążenia eurodeputowanych. Zdajemy sobie sprawę z tego, że podziały partyjne i osobiste są naturalnym elementem polityki, jednak na forach instytucji europejskich podzielona reprezentacja Polski jest słabsza niż dążąca do wspólnego celu grupa podzielająca przynajmniej na poziomie ogólnym jednakowe założenia i kierująca się interesem Polski. Chcemy dążyć do stworzenia porozumienia i dialogu pomiędzy eurodeputowanymi różnych stronnictwa w celu skuteczniejszej działalności politycznej i dyplomatycznej w UE.

ORDYNACJA WYBORCZA

1. ZMIANA ILOŚCI OKRĘGÓW WYBORCZYCH

Przy korzystaniu z dowolnej z metod liczenia mandatów jedno jest stałe: im mniej miejsc w okręgu, tym więcej mandatów wędruje do listy z największą liczbą głosów. Mniejsze okręgi

sprawiają, że wynik jest nieproporcjonalny. Z tego powodu proponujemy połączenie okręgów – niektóre z nich będą obejmować całe województwa. W wyniku tych zmian liczba okręgów zmniejszy się do 25. Liczba przydzielanych w nich mandatów zwiększy się, przez co ich podział będzie bardziej sprawiedliwy. Ze względu na zmiany w populacji ludzi w okręgach w czasie będą one dostosowywane do rzeczywistej liczby wyborców na ich terytorium.

2. ZMIANA PROGU WYBORCZEGO NA MANDATOWY

Próg wyborczy był mechanizmem wprowadzonym na początku istnienia III Rzeczypospolitej. Ówczesna polityka wymagała, by istniał filtr, który zapobiegłby rozdrobnieniu w Sejmie. Sytuacja polityczna zmieniała się jednak i w momencie, gdy w dyskursie pojawia się sześć lub siedem partii, pięcioprocentowy próg wyborczy jest czymś niedorzecznym. Zamiast tego proponujemy próg pięciu mandatów – jeżeli dana lista zdobędzie pięć mandatów na terenie całego kraju, powinna móc dostać się do Sejmu.

3. ZMIANA ZASAD STARTU W WYBORACH DO SEJMU

Poprzednie punkty sprawiają, że obecne wymagania wobec ugrupowań pragnących zarejestrować listy w całym kraju stają się niepotrzebne. Z tego też powodu liczba wymaganych podpisów do zarejestrowania listy powinna być uzależniona od ilości mandatów w okręgu (500 podpisów na mandat). W takim przypadku ugrupowanie chcące wystawić listę w okręgu z dwunastoma mandatami powinno dostarczyć 6 000 podpisów, w przypadku dwudziestu mandatów – 10 000 podpisów itd. Zmianie ulegnie też wymagana liczba podpisów do listy krajowej. Ugrupowanie chcące zarejestrować listę krajową powinno dostarczyć minimum 2 500 podpisów z połowy okręgów, co zmniejszy wymóg do rejestracji listy.

4. UMOŻLIWIENIE GŁOSUJĄCYM ZA GRANICĄ WYBORU OKRĘGU, DO KTÓREGO TRAFI ICH GŁOS

Do tej pory głosy osób zza granicy wliczały się do okręgu dziewiętnastego, obejmującego jedynie Warszawę. Miało to znikomą wpływ na całokształt wyborów. Polacy głosujący za granicą powinni mieć możliwość wyboru okręgu, do którego trafi ich głos.

5. PODZIAŁ MANDATÓW METODĄ HARE’A-NIEMEYERA

Używana w Polsce od 2001 roku metoda przydzielania mandatów faworyzowała partie, które zdobyły większą liczbę głosów. Z tego powodu proponujemy zmianę na metodę Hare’a-Niemeyera, która jest bardziej proporcjonalna.

6. OGRANICZENIE CISZY WYBORCZEJ DO DNIA ODBYWANIA SIĘ WYBORÓW

Koncept ciszy wyborczej upowszechnił się w Europie w dwudziestolecie międzywojennym. Miała ona zapobiec agitacji na rzecz danych kandydatów, a w ekstremalnych przypadkach – przemocy.

Współcześnie, zwłaszcza w dobie mass mediów i Internetu, cisza wyborcza traci swój sens. Dlatego proponujemy ograniczenie jej do dnia samych wyborów.

7. GÓRNY PRÓG KWOTY SUBWENCJI – 15%

Przy wielu głosach na daną listę kwota subwencji może sięgać ponad dwudziestu milionów złotych rocznie. Daje to przewagę większym ugrupowaniom, które często otrzymują kilka razy więcej pieniędzy niż te mniejsze. Sprawiedliwym podziałem byłoby wprowadzenie górnego progu subwencji – dzięki niemu przewaga finansowa najpopularniejszych ugrupowań nie byłaby na tyle duża, by mogły one łatwo dominować krajobraz polityczny. Jednocześnie należy wprowadzić stałą wartość głosu przy naliczaniu subwencji.

8. ZWIĘKSZENIE KONTROLI ANTYKORUPCYJNEJ NAD POLITYKAMI I URZĘDNIKAMI PAŃSTWOWYMI

Zasiadanie w parlamencie to służba Polsce. Ważne jest więc, by czyniły to osoby kompetentne, uczciwe i nieprzekupne. Nie da się niestety sprawdzić cech kandydata, można jednak kontrolować jego stan posiadania. Decyzja o zostaniu politykiem jest dobrowolna i musi być obarczona możliwością kontroli ze względu na swoją specyfikację. Proponujemy zatem, by kandydat po podjęciu się funkcji podlegał przeglądowi stanu posiadania, a następnie miał prawo posiadać jedno, podlegające ścisłej kontroli, konto bankowe. Należy także ograniczyć dodatkowe dofinansowania polityków wykraczające poza standardowe pensje i diety.

9. PODAWANIE DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI MAJĄTKÓW NIE TYLKO POSŁÓW, ALE TAKŻE OSÓB, Z KTÓRYMI POZOSTAJĄ ONI WŁ WSPÓLNOCIE MAJĄTKOWEJ

Oświadczenia majątkowe polityków, choć wydają się przejrzyste, bywają łatwe do zmanipulowania poprzez przenoszenie elementów majątku na małżonków. Postulując zmiany w wynagrodzeniach urzędników państwowych, proponujemy też obowiązek zwiększenia przejrzystości majątkowej tych osób. Wobec tego zobowiązemy osoby zasiadające w polskim parlamencie do podawania większej ilości informacji o majątku swoim oraz gospodarstwa domowego w celu uniknięcia manipulacji.

10. PRZYJĘCIE EMERYTURY RÓWNOZNACZNE ZE ZRZECZENIEM SIĘ BIERNEGO PRAWA WYBORCZEGO

Wielu starszych parlamentarzystów pobiera emeryturę oraz uposażenie poselskie. Parlament nie jest domem seniora, lecz miejscem pracy – i powinien być w ten sposób traktowany. Przyjęcie emerytury równać się będzie zrzeczeniu się biernego prawa wyborczego. Jest to szczególnie ważne w starzejącym się społeczeństwie i będzie prowadzić do odmłodzenia kadry politycznej.

11. LIKWIDACJA LIMITU MAKSYMALNEGO DATKU NA FUNDUSZ WYBORCZY

Obecny limit jest zbędny. Jego zniesienie pozwoli nam na większą przejrzystość finansową ugrupowań politycznych.

12. OBLIGATORYJNE REFERENDA I OBYWATELSKIE INICJATYWY USTAWODAWCZE

Demokracja nie funkcjonuje, jeśli nie jest sprawowana w sposób bezpośredni. W naszym systemie są przynajmniej pojedyncze elementy demokracji bezpośredniej, w tym referenda i obywatelskie inicjatywy ustawodawcze. Niestety aktualnie zbyt łatwo rządzący mogą zignorować obywateli. W związku z tym proponujemy obligatoryjne referendum na wniosek 100 tys. obywateli przy wymogu 40% frekwencji, by było ono wiążące oraz zakaz odrzucania w pierwszym czytaniu inicjatywy obywatelskiej, która podejmowana powinna być przez sejm na wniosek 250 tys. obywateli.

MEDIA

1. PRYWATYZACJA MEDIÓW PAŃSTWOWYCH

Zmiany kadrowe w mediach nazywanych publicznymi, w szczególności w telewizji, pokazały, jak potężną machiną propagandową mogą być media państwowe. Mało rzetelne, nieobiektywne i faworyzujące wybrane ugrupowania i urzędników, blokują skuteczne działanie demokracji, wolności słowa i pełnej reprezentacji poglądów. Media uzależnione od państwa finansowo nie mają ekonomicznego interesu w krytykowaniu władzy i dokładnym przekazywaniu informacji do opinii publicznej. Prywatyzacja mediów jest najlepszym sposobem na zapewnienie ich niezależności, stosowanie etykiety dziennikarskiej i umożliwienie przekazywania odbiorcom obiektywnych informacji. Media państwowe powinny zostać ograniczone do pokazywania na jednym kanale telewizyjnym pracy polityków w sposób całkowicie bezstronny i pozbawiony komentarza lub do informacji o strategicznej wadze dla funkcjonowania kraju. Wydatki na to medium powinny być minimalne i umożliwiać jedynie techniczny przekaz obraz i alarmowych komunikatów.

2. ZNIESIENIE KONGESJI NA NADAWANIE TELEWIZJI I RADIA

Obowiązek uzyskania koncesji na nadawanie telewizji czy radia powoduje, że rząd sprawuje kontrolę nad treściami, które mogą być emitowane. Patologię tego systemu pokazała sprawa LexTVN. Jako Alternatywa uważamy, że każdy powinien mieć prawo do emitowania dowolnych

treści, jeśli zechce ponieść tego koszt i jeśli nie są to treści wyrządzające krzywdę innym. Taka zmiana powoduje także dowolność dla konsumenta treści w wyborze dokładnie takiego medium, jakie mu pasuje. Media powinny odpowiadać za prawdziwość emitowanych treści i, w przypadku telewizji i radia, zamieszczanie treści nieprawdziwych lub manipulujących powinno być karane finansowo, a w przypadku rażącego naruszenia prawa osoba lub organizacja powinna otrzymać zakaz nadawania określonego rodzaju mediów przez określony czas (do dożywotniego zakazu w przypadku np. udowodnionego nawoływania do popełnienia przestępstw czy szpiegostwa) wraz z dodatkowymi konsekwencjami zasądzonymi w postępowaniu karnym.

3. ZNIESIENIE PODATKÓW NA PAŃSTWOWE MEDIA, W TYM ABONAMENTU RTV

Funkcjonujący w Polsce abonament RTV jest podatkiem niesprawiedliwym. Posiadacz odbiornika nie musi wcale chcieć odbierać mediów państwowych. Telewizor może służyć do innych celów, a ściąganie przez państwo opłaty jest związane z domniemaną możliwością odbioru mediów państwowych. Najpierw należy wprowadzić możliwość podjęcia decyzji, czy chce się mieć dostęp do tych mediów i w związku z tym opłacać abonament, a następnie, wraz ze zmniejszaniem się objętości mediów państwowych, podatek powinien stopniowo wygasać. Nierówne traktowanie obywateli pod względem tej opłaty także powinno zostać ukrócone. Niedopuszczalne wydaje nam się zwolnienie z podatku niektórych osób, np. ze względu na bezrobotność.

4. GWARANCJA PRYWATNOŚCI I WOLNOŚCI PRZEKAZU W INTERNECIE

Prywatność i wolność wypowiedzi są największymi wartościami Internetu. W związku z wyznawaniem tych wartości, stanowczo sprzeciwiamy się jakimkolwiek formom ograniczania wolności wypowiedzi i łamania prywatności internautów. Sprzeciwiamy się inwigilacji i kontroli państwa nad tym medium. Jednocześnie dopuszczamy wgląd w przypadku umotywowanego podejrzenia popełnienia przestępstwa, jednak ten proces powinien być dokładnie udokumentowany, by nie dopuszczać do nadużyć.

5. REFORMA I ZNACZNE OGRANICZENIE KRRiT

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako organ państwowy, funkcjonuje z określonymi celami i misją, której nie realizuje w znacznej mierze, a nawet działa w sposób jej przeciwny. Funkcjonowanie tej organizacji jest też niepotrzebnym kosztem, który powinien być stopniowo ograniczany wraz z rolą KRRiT.

SZKOLNICTWO

1. LIKWIDACJA KARTY NAUCZYCIELA

Należy zrównać zawód nauczyciela z innymi zawodami. Należy odebrać nauczycielom specjalne przywileje, jednocześnie uwalniając ich płacę i umożliwiając normalne funkcjonowanie w zgodzie z kodeksem pracy.

2. PRIORYTET UCZNIA W SYSTEMIE EDUKACJI

W polskiej rzeczywistości uczeń wydaje się być najmniej istotnym elementem w systemie edukacji. System edukacji podstawowej i średniej wydaje się spełniać funkcję przechowalni dzieci, by rodzice mogli pracować, kiedy dzieciom przekazuje się określone poglądy oraz informacje w niewielkim stopniu użyteczne w życiu codziennym i zawodowym. Postulowana przez Alternatywę zmiana to odwrócenie tej tendencji w szkołach państwowych wraz z ograniczeniem wpływu państwa na program nauczania w szkołach prywatnych i ułatwieniem rozwoju szkół prywatnych – naturalnie nakierowanych na dobro ucznia. W szkolnictwie państwowym proponujemy natomiast zmniejszenie liczby bezsensownych godzin poświęcanych na naukę oderwaną od aktualnej rzeczywistości treści, których sens z perspektywy ucznia jest znikomy, na rzecz realnie użytecznej wiedzy i umiejętności. Chcemy dążyć do tego, by uczeń w szkole poznawał podstawy prawa, zarządzania pieniądzem, zachowań prozdrowotnych, w tym zdrowych postaw seksualnych i praktycznych umiejętności niezbędnych w dorosłym życiu, takich jak na przykład poszukiwanie pracy, zawieranie umów i wypowiadanie ich. Całość szkolnictwa powinna być oparta o rzetelną i aktualną naukową wiedzę. Szkoła powinna także korzystać z ekonomicznych w dłuższej perspektywie i ekologicznych rozwiązań technicznych, które wymagają jednorazowych inwestycji pozwalających na długofalową oszczędność (np. czytniki zamiast podręczników). Uczeń ponadto powinien być w szkole traktowany w sposób podmiotowy, z poszanowaniem jego podstawowej godności i wolności, i bez przemocy, co w aktualnym polskim systemie edukacji nie jest niestety stanem realnie obowiązującym.

3. PÓŁPRYWATNY SYSTEM EDUKACJI I BON OŚWIATOWY

Prawo do edukacji realizowane w formie państwowych szkół i obowiązku nauki do osiemnastego roku życia jest krzywdzące i niewydolne. Z jednej strony rozumiemy, że nie każda rodzina jest w stanie zapewnić z prywatnych zasobów podstawową i konieczną edukację dziecku, z drugiej jednak zmuszanie młodej osoby, by wbrew swojej i rodziców woli marnowała czas na zajęciach w szkole, z których wiedza nie przyda się w indywidualnym życiu tej jednostki, jest marnowaniem czasu i przemocą. Rozwiązaniem tej sytuacji jest wprowadzenie bonów oświatowych, które można

byłoby realizować w szkołach podstawowych lub prywatnych, z czego z czasem część szkół publicznych powinna zostać sprywatyzowana. Specjalne bony edukacyjne, gwarantujące bezpłatną naukę i stanowiące źródła przychodów placówek edukacyjnych, pozwolą na urynkowanie edukacji. Szkoły, mając w interesie swoje utrzymanie, będą zabiegać o uczniów poprzez wykwalifikowaną kadrę, materiały do nauki, sprzęt, organizację i rodzaj zajęć, aby z ich usług zdecydowało się skorzystać jak najwięcej osób. Bony powinny być dostępne dla osób do ukończenia osiemnastego roku życia, lecz obowiązek nauki powinien obowiązywać do piętnastego roku życia lub do ukończenia szkoły podstawowej.

4. DECENTRALIZACJA I OGRANICZENIE PROGRAMU NAUCZANIA NA RZECZ WIEDZY PRAKTYCZNEJ

Współczesny system edukacji jest scentralizowany i nie ma zdolności elastycznego dopasowywania się do potrzeb ucznia. Program kształcenia należy znacząco okroić i zapewnić możliwość, by za jego część odpowiadał samorząd, szkoła i sam nauczyciel. Państwo, zwiększając biurokrację życia codziennego, jednocześnie nie przygotowuje młodych osób do zderzenia z jego administracyjną machiną. Wychodząc ze szkoły średniej, nie mamy pojęcia, jak założyć firmę, wypełnić druk PIT, złożyć odwołanie w urzędzie. Wiedza praktyczna musi stanowić większy udział programu względem mało przydatnej wiedzy ogólnej. Jednocześnie zmniejszając presję wobec szkół odnośnie programu nauczania, pozostawiamy większą swobodę na budowanie wolnorynkowego szkolnictwa. Konieczne podstawy języka polskiego, matematyki i języka angielskiego powinny być uzupełnione uszczuplonym zasobem innych przedmiotów typu historia, biologia, geografia itd., które w wersji rozszerzonej funkcjonowałyby w ramach wybieranych indywidualnie profilów. Uczeń po ukończeniu szkoły podstawowej powinien mieć pełną wiedzę umożliwiającą zdrowe, zgodne z prawem i odpowiedzialne funkcjonowanie w społeczeństwie (podstawy prawa, ekonomii, wiedzy o zdrowiu fizycznym, psychicznym i seksualnym).

5. REFORMA RELACJI PAŃSTWA Z UCZELNIAMI WYŻSZYMI

Aktualnie obserwujemy coraz więcej patologii w relacjach państwo-uczelnie. Państwo oczywiście stara się ingerować w funkcjonowanie szkół wyższych, które są uzależnione od finansowania z budżetu państwa. Z jednej strony postulujemy prywatyzację wielu uczelni państwowych oraz ułatwienie tworzenia prywatnych instytucji, z drugiej chcemy zagwarantować większą niezależność szkół wyższych państwowych od aparatu władzy. Uczelnie mogą i powinny funkcjonować w obszarze swojego działania jako przedsiębiorstwa zabiegając o „klientów” poprzez atrakcyjność wyboru. Uczelnie mają też możliwość prowadzenia badań naukowych i świadczenia usług związanych z kierunkami kształcenia, co powinno stanowić o ich utrzymaniu.

6. NIEOPROCENTOWANE KREDYTY STUDENCKIE Z MOŻLIWOŚCIĄ CAŁKOWITEGO LUB CZĘŚCIOWEGO UMORZENIA

Aktualne funkcjonowanie systemu edukacji wyższej umożliwia skorzystanie z bezpłatnej edukacji, a następnie wyjazd za granicę. Inwestycja społeczna, jaką ponosi polski obywatel, nie zwraca się, a beneficjentem staje się społeczeństwo zagraniczne. Aby uniemożliwić taką formę marnotrawstwa pieniędzy z budżetu, należy związać kształcenie państwowe z długiem, który byłby umarzany wraz z osiągnięciami naukowymi, odbywaniem praktyk lub pracy po ukończeniu studiów, od której byłby pobierany procent zarobków do całkowitej spłaty kredytu. Motywacja związana z obniżaniem długu przyczyniłaby się do szybszego podejmowania aktywności praktycznej w zakresie studiowanych przedmiotów, co przekładałoby się na poszerzenie praktycznej wiedzy i ułatwiałoby wejście na rynek pracy po zakończeniu studiów. Postulujemy wprowadzenie nieoprocentowanych kredytów studenckich, które umożliwiłyby finansowanie nauki, utrzymania i bieżących wydatków w przypadku chęci skorzystania z kształcenia prywatnego lub publicznego bez wsparcia rodziny. Jednocześnie uczelnie wyższe publiczne powinny przykładać się do ułatwienia podjęcia działalności zawodowej w trakcie i po zakończeniu studiów.

7. WPROWADZENIE ALTERNATYWNYCH FORM EGZAMINÓW PAŃSTWOWYCH

Aktualna forma egzaminów państwowych jest niesprawiedliwa i pod pozorem tworzenia jednakowych warunków dla wszystkich uczniów promuje określone cechy niezwiązane z realnym stanem wiedzy. Aby umożliwić uczniom prawdziwą szansę na pokazanie stanu swojej wiedzy, należy umożliwić zdawanie egzaminu w alternatywnych formach.

8. UMOŻLIWIENIE NAUKI INTERNETOWEJ

Postulowana przez nas cyfryzacja nie może ominąć szkół, które powinny przygotować uczniów do funkcjonowania w nowoczesnym świecie. Doświadczenie pandemii COVID-19 pokazało, że taka forma prowadzenia zajęć może zostać wprowadzona i w niektórych przypadkach może ułatwić dostęp do edukacji uczniom, którzy z wielu powodów mają trudności z nauczaniem stacjonarnym. Jest to też szansa na rozszerzenie oferty edukacyjnej dla uczniów z całego kraju, którzy mogliby uczyć się na lekcje z drugiego końca Polski lub nawet z terytorium innego kraju.

9. WPROWADZENIE INTERNETOWEJ PLATFORMY Z E-LEKCJAMI

Jednym z najlepszych dobrodziejstw Internetu jest propagowanie edukacji. Państwo wymagające od uczniów spełniania obowiązku edukacyjnego powinno wziąć na siebie odpowiedzialność za dostarczenie wiedzy zgodnej z wymaganym programem nauczania oraz dodatkowej dla wszystkich obywateli. Za mały ułamek kosztu edukacji jednego przedmiotu dla jednego rocznika uczniów można stworzyć cykl filmów pokrywający całe przedmioty, raz na wiele lat z możliwością aktualizacji danych. To najnowocześniejsza i najtańsza forma upowszechnienia nauki,

a możliwość doksztacania się przez uczniów zarówno w wieku szkolnym jak i dorosłych wyrównuje szansę i stanowi podstawę dla rozwoju całego kraju.

10. ZBLIŻENIE FUNKCJONOWANIA SZKÓŁ ŚREDNICH I PODSTAWOWYCH DO UCZELNI WYŻSZYCH

Należy ograniczyć wpływ Ministerstwa Edukacji na szkoły podstawowe. Szkoły powinny uzyskać większą niezależność na kształt uczelni wyższych. Szkoły średnie nie powinny mieć narzuconej podstawy programowej.

11. WPROWADZENIE STANDARDÓW ANTYMOBBINGOWYCH DLA NAUCZYCIELI Z ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ FINANSOWĄ

Nauczyciel to zawód zaufania publicznego. Zajmuje się pracą z osobami młodymi, przez co podatnymi na przemoc, która może wypaczyć ich rozwój i przyczynić się do cierpienia trwającego czasem całe życie. Nauczyciel powinien być odpowiedzialny za swoją rolę i pozycję wobec uczniów, powinien dbać o ich bezpieczeństwo fizyczne i psychiczne w trakcie wykonywania swojej pracy. W przypadku, gdy nauczyciel stanowi źródło przemocy, powinien być zagrożony wysokimi karami finansowymi dodatkowymi wobec zwykłej odpowiedzialności karnej, a standardy zachowania nauczyciela powinny być wysrubowane powyżej standardów ograniczonych tylko kodeksem karnym.

12. ZWIĘKSZENIE RÓŻNORODNOŚCI SYSTEMÓW OCENIANIA I KWALIFIKACJI DO SZKÓŁ

Należy wprowadzić w szkołach podstawowych możliwość oceniania uczniów w systemie procentowym i opisowym. Aktualnej ocenie opisowej powinna towarzyszyć ocena klasyczna lub procentowa. Przyjęcie do szkoły powinno móc zależeć od szerszej gamy czynników kwalifikujących. Należy wprowadzić możliwość przeprowadzania egzaminów wstępnych na poziomie liceum i technikum, podobnie na większej ilości uczelni państwowych.

13. USUNIĘCIE RELIGII Z PAŃSTWOWYCH SZKÓŁ

Poza ograniczeniem finansowania grup religijnych i nauczania religii opowiadamy się za całkowitym usunięciem religii z przestrzeni państwowych szkół. Szkoły muszą być w pełni neutralne światopoglądowo.

PRAWO DROGOWE

1. PRAWO JAZDY KATEGORII AM BEZ OBOWIĄZKOWEGO KURSU, ALE Z ZACHOWANIEM PAŃSTWOWEGO EGZAMINU

Pojazdy motorowerowe są pojazdami wyposażonymi w małe silniki oraz posiadają konstrukcję, która umożliwia im osiągi do 45 km/h. Dotychczas do legalnego prowadzenia takiego pojazdu wystarczyła karta motorowerowa, do której niezbędna była znajomość przepisów drogowych oraz podstawowe umiejętności. Polski ustawodawca postanowił jednak, aby uprawnienia na pojazd, którego ten sam ustawodawca nie uważa za pojazd silnikowy, zdobywać dopiero po odbyciu obowiązkowego kursu. Chcemy znieść zbędny obowiązek kursu na pojazd stwarzający minimalne zagrożenie, zachowując egzamin wynikający z konieczności znajomości przepisów prawa drogowego.

2. ZMIANY W KATEGORIACH PRAWA JAZDY I PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH MOTOCYKLI

Aktualnie mamy do czynienia z sytuacją kuriozalną – prawo do prowadzenia motocykla o pojemności do 125 cm³ przysługuje osobom posiadającym przez odpowiedni czas prawo jazdy w kategorii B, a prawo jazdy na wyższe pojemności występuje aż w trzech wariantach: dla praw jazdy w kategorii A1, A2 i A, których możliwość uzyskania zależy od wieku, który w przypadku kategorii A znacząco przekracza pełnoletniość. Sterowanie jednośladem znacząco różni się od kierowania samochodem, w związku z tym samo posiadanie kategorii B nie powinno być tożsame z uznaniem kompetencji do prowadzenia innego typu maszyny. Z drugiej strony rozbić kategorię A na pomniejsze twory zależne od wieku wydaje się być sposobem na uzyskanie przychodów dla ośrodków szkolących od młodych pasjonatów jednośladów. Postulujemy, by kategorię A1 pozostawić bez zmian oraz załączyć kategorię A2 i A w jedną, dostępną od osiemnastego roku życia. Chcemy też, by po uzyskaniu prawa jazdy kategorii B osoba mogła uzyskać kategorię A1 bez kursu, a jedynie z egzaminem, który określiłby umiejętności zdającego do kierowania motocyklem. W przypadku trzech lat posiadania kategorii A1 podobne ułatwienie powinno dotyczyć uzyskania kategorii A.

3. MOŻLIWOŚĆ PRZYPISANIA OC DO KIEROWCY

Odpowiedzialność cywilna w przypadku zdarzenia drogowego jest ponoszona przez właściciela polisy danego pojazdu, nawet jeśli to nie on je spowodował. Powoduje to sytuacje niesprawiedliwe, gdzie do odpowiedzialności finansowej za incydenty wiążące się ze stratami może zostać pociągnięty nie sprawca zdarzenia, tylko posiadacz polisy, dlatego postulujemy przypisywania ubezpieczenia OC do kierowcy, a nie do pojazdu. Ze względu na chęć pozostawienia

możliwości wyboru posiadaczowi polisy, ten powinien móc przypisać ją również do pojazdu na aktualnych zasadach.

4. MOŻLIWOŚĆ WYKUPIENIA POLISY OC NA OKRES KRÓTSZY NIŻ ROK

Krótkoterminowe OC przysługuje obecnie wąskiej grupie pojazdów. Jest to również forma ubezpieczenia, z której skorzystać można wyłącznie raz, wymuszając późniejsze wykupienie polisy na okres minimum 12 miesięcy. Odgórne decydowanie w przepisach prawa, na jaki okres jednostka może zawrzeć umowę, stanowi poważne naruszenie swobody zawierania umów oraz wolności jednostki. Działając na wolnym rynku i oferując różnorakie produkty, firmy ubezpieczeniowe najlepiej zweryfikują, jakich ubezpieczeń oczekują konsumenci.

5. PODNIĘSIENIE LIMITÓW PRĘDKOŚCI W OBSZARZE ZABUDOWANYM DO 60 KM/H POMIĘDZY GODZINĄ 23 A 6 ORAZ NA NIEKTÓRYCH AUTOSTRADACH TRZYPASMOWYCH DO 160 KM/H

Nie ma praktycznie żadnej dziedziny codziennego życia ani gałęzi gospodarki, którą ominąłby postęp techniczny. Współczesne samochody, coraz bardziej nowoczesne, z innowacyjnymi systemami bezpieczeństwa, umożliwiają stopniowe zwiększanie limitów prędkości na polskich drogach, nie tylko na trasach szybkiego ruchu, ale również w miastach, zwiększając dynamikę jazdy i zmniejszając korki. Niestety zdajemy sobie sprawę z tego, że jest też wiele starszych samochodów, które są aktywnie wykorzystywane w ruchu drogowym. W związku z tym proponujemy, by chociaż w godzinach nocnych dopuszczalna prędkość wynosiła 60 km/h, a na niektórych autostradach trzypasmowych – 160 km/h.

6. MOŻLIWOŚĆ WYREJESTROWANIA POJAZDU W PRZYPADKACH INNYCH NIŻ AKTUALNIE OBOWIĄZUJĄCE

Obowiązek rejestracji pojazdu nakłada na posiadacza konieczność uiszczania opłat za ubezpieczenie, nawet w przypadkach, gdy samochód nie jest w żadnej mierze eksploatowany. Jeśli ktoś chce pojazd wyrejestrować, może to zrobić tylko w konkretnych przypadkach takich jak wywóz za granicę, kradzież pojazdu czy kasacja. Uważamy, że każdy powinien mieć prawo do posiadania nieużytkowanego pojazdu bez konieczności rejestrowania go i opłacania ubezpieczenia.